

Kako biti
PARIŽANKA

*

gdje god bila

*Kako biti
Parižanka
gdje god bila?*

Ljubav, stil i loše navike

**ANNE BEREST
AUDREY DIWAN
CAROLINE DE MAIGRET
SOPHIE MAS**

***NUCLEAR GLITTER – SARAJEVO, BOSNA I
HERCEGOVINA 2015***

Prevod © 2015 Nuclear Glitter, Žuga Adina
Samoizdavač

<http://nuclear-glitter.com>

jadernaja@gmail.com

Priča bi trebala imati početak, sredinu i kraj, no ne nužno ovim redoslijedom.

- JEAN-LUC GODARD

Sarajevo, 2015

PREDGOVOR

Istina je isplivala na površinu: Parižanke nemaju tajni „mršavi“ gen, nije uvijek lako biti sa njima i uopšte nisu savršene majke. Zapravo, veoma su nesavršene, neizvjesne, nepouzđane i pune paradoksa. Ali također mogu biti i zabavne, pažljive, znatiželjne i ironične, i znaju kako uživati u životu.

Mi smo četiri Parižanke, dugogodišnje prijateljice. Veoma smo različite na mnogo načina, ali se uvijek slažemo oko važnih stvari. Provele smo bezbroj besanih noći smijući se zajedno i dijeleći tipični francuski entuzijazam transformisanja života u fikciju. Kako ćete i saznati, Parižanke troše neobično mnogo energije kako bi pretvorile svaku epizodu svoje egzistencije u veoma dobru priču.

Naš cilj ovdje je da vam damo uvid u suštinsku parišku umjetnost bivanja ženom. Mi smo metodične, a ipak haotične, ponosne i samokritične, odane i uz to nevjerne. Ukazat ćemo na naš stav, nonšalantnost, naš suzdržani stil, kakve smo u ljubavi, i kako odabiremo da provodimo svoje dane i noći. Nadamo se da će naredne stranice pomoći u otkrivanju te misterije.

01) OSNOVE

AFORIZMI

Čitati na glas svake noći prije nego odeš u krevet. Čak i ako si pijana:

- Nemoj se plašiti starenja. Kako stara izreka kaže: „*Nemoj se ničega plašiti, nek se ono plaši tebe*“
- Nađi „svoj“ parfem prije svoje tridesete godine i nosi ga narednih trideset godina.
- Niko ti nikada ne smije vidjeti nepce dok pričaš ili se smiješ.
- Ako posjeduješ samo jedan džemper, neka on bude od kašmira.
- Nosi crni grudnjak ispod bijele bluze
- Moraš živjeti sa suprotnim spolom, ne protiv njega. Osim kada vodite ljubav.
- Budi nevjerna: varaj svoj parfem, ali samo tokom hladnih dana.
- Idi u pozorišta, muzeje, na koncerte koliko god je to moguće: to će ti dodati zdravi sjaj.
- Budi svjesna svojih kvaliteta i svojih grešaka. Obraduj ih kada si sama, ali se ne opterećuj time.

- Neka izgleda lako i bez muke. Šta god da radiš, to treba izgledati zahvalno, ali ne i naporno.
- Ne stavljaj previše šminke, mnogo boja, mnogo nakita i modnih dodataka.
- Udahni duboko i ostani jednostavna.
- Tvoj finalni izgled mora uvijek imati jednu nedovršenu stvar – đavo je u detaljima.
- Budi svoj vlastiti vitez u svjetlucavom oklopu.
- Skrati sama svoju kosu ili pitaj sestru da to uradi za tebe. Naravno da poznaješ slavne frizere, ali samo kao prijatelje.
- Uvijek izgledaj jebački: kada stojiš u redu u pekari nedjeljom ujutro, kada kupuješ šampanjac u sred noći, ili kada ideš po djecu u školu. Nikad se ne zna.
- Ili budi skroz sijeda ili bez sijedih dlaka. Sol i biber su za kuhinjski stol.
- Moda vlada svijetom, Parižanke vladaju modom. Dobro, možda to nije istina, ali svijetu su još uvijek potrebne bajke.

PARIŽANKA U OČIMA PARIŽANINA

Koga sam mogla pitati za savršenu definiciju Parižanke? To sam se pitala bezbroj puta, dok nisam shvatila. Naravno: pitaj njega!

Onog frajera u kuhinji koji dijeli moj život. Bio je iznenađen mojim pitanjem, i promrmrljao je par riječi u sebi. Gledala sam ga onako ogorčenog. Zar nema ništa originalno za reći, nešto izvan uobičajenih klišeja o našem nevjerovatnom stilu i ikoničnom parfemu?

„Čekaj, ozbiljna si? Stvarno pričamo o ovome?“ pitao je, prije nego se naslonio na sudoper. I onda je počeo, i nije stao. Kao da recituje molitvu naučenu srcem, koju je znao zatvorenih očiju.

Prije svega, rekao je, **Parižanka nikada nije zadovoljna.** Evo i dokaza: Ja ti govorim koliko si predivna i to nikada nije dovoljno. **Parižanka misli da je uzor.** Može popuniti blogove i knjige svojim životnim savjetima. Zapravo, ona *obožava* da ju se pita šta misli. I, naravno, to ima smisla, jer ona već sve uradila, sve vidjela. Ona zna sve. Na primjer, Parižanka će te uvijek preusmjeriti svom doktoru – on je genije. Njen zubar – on je umjetnik, njegov rad je poput finog nakita. I njen ginekolog – pa naravno, Catherine Deneuve ide kod njega također. Parižanka, bestidno snobovski, je takav *snob* da joj je savršeno ugodno dati doznajanja svima ostalima da ona to i jeste. Šta je loše sa time? Parižanka je arogantna.

Njen kalibar su umjetnost, kultura i politika. Ona neguje sebe isto onako kako neguje svoje rotkvice na balkonu – dakle, s ljubavlju. Sa kanticom u ruci, reći će ti kako je zadnji film koji je osvojio Palme d'Or ustvari čisto sranje. Ali ga vjerovatno nije ni pogledala. Parižanka već zna šta treba da misli: ***suprotno od onoga što ti misliš***, bez obzira na sve.

Parižanka uvijek kasni. Za razliku od tebe, ona ima važne stvari koje mora da obavi, ona je zauzeta žena. Nikada neće doći našminkana na sastanak. Prirodno, njena unutrašnja ljepota ne traži nikakvo uređivanje. U drugu ruku, neće se ustručavati da stavi karmin kada ide u pekara u nedjelju ujutro, što ako naiđe na nekoga koga poznaje?

Njena paranoja graniči sa megalomanijom. Kad bi njena neutaživa žeđ za predmetima užasa bila korištena za rješavanje jednadžbi, osvajala bi Nobelovu nagradu za matematiku svake godine.

Budite oprezni ako kaže da je vaš novi momak „*tako originalan*“. Za nju, „originalnost“ nije kompliment.

Nikada ne prelazi ulicu tamo gdje bi trebalo; tvrdi da je to njena pobunjenička strana. Ljudi koji čekaju u redovima joj idu na živce.

Ona ne govori uvijek „Hvala“ i „Zdravo“, ali će se uvijek žaliti na bezobrazluk pariških konobara.

Ona je otvorena i može da psuje kao kočijaš. Užasava se kada ljudi kulturno kažu „*Bon appetit!*“ Jadni ukus je gori od jadne diplomatije.

Uvijek nosi svoje sunčane naočale, pa čak i ako pada kiša. Ali prezire filmske zvijezde koje se kriju iza njih.

ŠTA NEĆEŠ NAĆI U NJENOM ORMARU?

- Cipele sa štiklom od tri centimetra. Zašto živjeti život na pola?
- Logo. Ti nisi reklamni plakat.
- Najlon, poliester, viskoz i vinil te ostavljaju znojavu, smrdljivu i usijanu.
- Donji dio trenerke. Nijedan muškarac te ne smije vidjeti u ovome. Osim tvog trenera – čak i tada ... Tajice se tolerišu.
- Blješteće hlače sa uvezima i rupama. To priprada Bolivudu.
- UGG čizme. Dovoljno rečeno.
- Majicu iznad pupka. Jer nemaš više 15 godina.
- Lažnu dizajnersku torbu. Kao i lažne grudi. Ne možeš popraviti svoje komplekse kroz falsifikate.

Zapravo, kada bi Parižanka mogla nositi samo Burberry kaput i ništa ispod toga, bila bi u raju.

NAJPOZNATIJE PARIŽANKE SU STRANKINJE

Da, Parižanke vrlo često dolaze odnekle drugo. Nije rođena u Parizu, ali je preporođena tamo!

MARIE ANTOINETTE

Marie Antoinette je iz Austrije. Kada je došla u Francusku kako bi se udala za Luisa XVI i postala kraljica, imala je tek četrnaest godina. Figura naivnosti, ona je prva iskra naše opsjednutosti modom. Zaljubila se u muškarca koji nije bio njen muž, i sanjala je da vlada pozornicom ili bude čobanica. Osmislila je svoj vlastiti život.

JOZEFINA BAKER

Rođena u St. Louisu, Jozefina nije samo usvojila francusku nacionalnost, već je i prigrllila srce i dušu zemlje, čak se i pridružila Francuskom Otporu tokom Drugog Svjetskog Rata. Ona je postala jedna od najvećih pariških zvijezda sa svojim kabaretom u Folies Bergere, koji je osvojio Pariz kao oluja. Liberalka i avangarda, Baker je odisala senzualnošću i inteligencijom. Postala je fenomenalno uspješna zahvaljujući svojoj pjesmi „Imam dvije ljubavi ... svoju zemlju i Pariz.“

ROMY SCHNEIDER

U Parizu, glavna glumica u *Sissi – Mlada Carica* je otkrila zadovoljstvo besanih noći, neudobnosti i bezbrižnosti. Šezdesetih i sedamdesetih, ova mlada žena iz Beča je brzinom svjetlosti osvajala srca Francuske koja su voljela njen šarm, dobrotu i njen dašak krhkosti. Ubrzo je postala model ženstvenosti za sve Parižanke.

JANE BIRKIN

Jane Birkin, britanska glumica i pjevačica koja je postala najveća Parižanka od njih svih, otpjevala je nezaboravnu pjesmu 1969. „Je t'aime ... moi non plus“ sa Sergeom Gainsbourgom, i među mnogim njenim filmovima su bili *Blow-up* i *Don Juan* (ili *Kada Bi Don Juan Bio Žena*), sa Brigitte Bardot. Francuzi su voljeli njen britanski naglasak i sada je dio njihove nacionalne baštine. Njene kćeri, Charlotte Gainsbourg i Lou Doillon su išle njenim putem i nastavile da nas uče lekcije o bezvremenskom stilu: izlizani džins, kaputić i šunjalice.

13:00 – PRVI SASTANAK U CAFE DE FLORE

Uzima meni. Svaki put ista stvar prođe kroz njene misli: u njenim rukama, ovo je više geografska karta nego restoranski meni. To je intimni, haotični i komplicirani put kroz džunglu njene kulinarske neuroze. I ne može se boriti protiv nadolazeće ideje da će se morati izboriti, držeći nastup bez spoticanja i, posebno, bez da izgleda kao da se pita previše pitanja.

Dimljeni losos

Ne, pogrešan odabir. Samo će završiti koristeći losos kao izliku za blinis i crème fraîche. Njena pohlepa bi mogla završiti u njenim kukovima.

Da li ovaj čovjek koji sjedi prekoputa nje shvata koliko je teško biti žena u ovom gradu? Vjerovatno ne. I ne želi ga osuđivati prerano. Nastavlja svoju šetnju kroz listu predjela; tu je na domaćem terenu.

Salata od mahuna

Problem sa prvim sastankom je taj što će svaka njena gesta imati određeno značenje. Gleda je kao da je snima, bilježi njene pokrete zauvijek: način na koji ona izgubi svoj telefon u svojoj velikoj tašni, i izgubi sebe dok traži telefon, i glasnovu poruku koju mora poslušati pred njime. On je analizira. Neorganizovanu, pomalo nervoznu, društveno kompluzivnu. Možda osjeća poteškoće koje ima dok sređuje misli. Ali ona ne

želi da otkrije prerano rat koji vodi u tišini. Možda će jednog dana otkriti da se bori sa sobom svako jutro, ali za sada, mora da vjeruje da je njena figura jednostavnu prirodni dar. Bolje izabrati pravo jelo, dajući mu otrcanu sliku bon vivana i puštajući ga da misli da je to njen pristup svim velikim zadovoljstvima u životu.

Topli pileći batak

Njen prst, nekako nervozno, prođe kroz par linija ovog đavoljeg menija. Ne može pronaći častan put i ljuta je na sebe. Za sada, na terasi, vrijeme ističe, prolaznici se očesu od nju, konobar dolazi, ona zna da mora donijeti odluku. I shvata da

će ohrabriti opasnost jednim hrabrim djelom. Odabrat će nešto originalno.

„*Velški prženi sir*“, kaže.

Ona je pustolovna i ponosno to pokazuje. Crta jasnu liniju između sebe i ostalih djevojaka. Osjeća da pokazuje određenu smjelost, stavljajući je na stol, kao da je trofej. Čita strane riječi tako opušteno da pomisliš da ih je pročitala već hiljadu puta prije. Nada se da konobar neće zamjeriti njenom akcentu, kvareći njenu malu predstavu. Muškarac preko puta nje pogleda, iznenađeno, a ona uživa u efektu koji je to ostavilo na njega. Naravno, ona nema pojma šta je upravo naručila. Na meniju, malim slovima piše: „specijalitet namijenjen za pivo i zdravice“. Unutra se smije: nejestivo. Nema veze, pričat će dovoljno sa njime da on neće ni primjetiti da ignoriše svoje jelo. Konobar se okreće muškarcu.

„Ja ću isto, molim“, kaže on.

I u tom trenutku, čitava scena se raspada. Oh, ne! Ovca, sljedbenik, kakav dosadnjaković. Odjednom, njene oči su otvorene i shvata da je njegova konverzacija bila zabiberena banalanostima proteklih pola sata. Sada zna da će uzeti dva zalogaja, a onda naći razlog da ode prije nego bude čitav sat. I nikada ga više neće vidjeti.

Adieu.

OZBILJAN TEKST O HUMORU

Nema ničeg težeg od objašnjavanja humora. Niti ičega dosadnijeg, također. Humor je veoma posebna stvar, ima vlastitu boju i kulturu.

Kada bi morali objasniti pariški humor, mogli bi reći da je i hladan i sarkastičan. Shvatit ćete da je on veseo, voli paradoks i bavi se razočarajućim idejama o životu i ljubavi (spojen sa sigurnošću da je oboje, svejedno, veoma bitno).

Najdraže humorističke teme uključuju veze između muškarca i žene, često sa seksualne tačke gledišta, kao i balansa snaga između njih. Takav humor je bez poštovanja i bavi se tabu temama, iako nije potpuno oštar. Neće greškom prerasti u „šale“ per se, ali je sveprisutan i koristi se kada god i gdje god je moguće. To je snobovski humor. Dakako, vlastite laskave anegdote su dobar ukus. Oduševljavanje prijatelja prepričavanjem svojih neuspjeha ili blamova je pravi sport kojeg prakticiraju Parižanke koje se ne bavi nikakvim sportom, jer je nasmijavanje sebe bolje za tvoje zdravlje od plakanja (posebno tokom apstinencije od bilo kojeg drugog sporta).

„HOĆEŠ LI BITI MOJA PRVA ŽENA?“ – Sacha Guitry

VRSTA TUGE

Ona je Parižanka, što znači i da je melanholična. Njeno raspoloženje odgovara promjenama boja u njenom gradu. Ona može da osjeti iznenadni val tuge bez objašnjivog razloga. U treptaju oka, svi oni izgubljeni momenti i mirisi se vraćaju u talasima, podsjećajući je na voljene koji više nisu tu. I vrijeme prolazi.

To nikada ne potraje dugo, no to je posebno raspoloženje koje je odvoji od svijeta na nekoliko momenata i daje joj onaj rastreseni, zamišljeni pogled koji se pojavljuje svako malo. Sjedi sama u restoranu, ne čekajući ikoga, njena knjiga je na stolu, a ona bulji u daljinu i njena okolina postaje mutna, ne čuje ni smijeh oko sebe. Od taksija u tišini gleda neotkrivene kvartove i sretne ljude koji žure. Uzdahne i zamoli taksistu da upali muziku kako bi ugušila svoje misli.

Ranim jutrom, ona je samo figura koja izlazi iz metroa dok hrpa ljudi žuri unutra. Njena kosa je pomalo neuredna i još uvijek nosi nakit od prošle noći. Dok se vraća kući njeno srce se slama, ali niko nikada neće znati zašto. Neko joj se obraća, ali ona ne sluša... Sve o čemu može da misli trenutno je miris izgorjenih svijeća koji je vraća u davno izgubljeni period njenog djetinjstva. Tokom ljeta je posebno osjetljiva kada svjetlost dana iščezava. Osjeća se kao da svi svjetski problemi prolaze kroz nju. Nije raspoložena za razgovor i ostaje u svojoj sobi dok se sunce ne smjesti.

NESAVRŠENA MAJKA

Bit ćemo iskrene: Parižanka je sebična žena. Majka puna ljubavi, svakako, ali nespremna da zapostavi sebe u potpunosti. U Parizu nećete pronaći mnogo *mater doloros*, požrtvovanih majki čiji se život svodi samo na kuhanje za svoje brojne potomke. Parižanka ne prestaje postojati onog trenutka kada rodi dijete.

Ona ne odustaje od svog, u jednu ruku adolescentnog načina života, svojih noći sa prijateljicama, partija, ili njenih jutara poslije zabave. Dakako, ona se ne odriče ničega, već prigrli svoju ulogu majke. Ona želi biti tu da edukuje svoje dijete, gleda ga kako raste, prenese mu svoje vrijednosti, svoju kulturu i svoju filozofiju. A šta se dešava u životu žene koja odbija da se odrekne ičega? Beporedak – veliki! Beporedak toliko normalan da može postati, kroz repeticiju, nova forma poretka. I to je, možda, vodeći princip obrazovnog sistema majke Parižanke. Njeno dijete nije kralj, jer je ono satelit njenog vlastitog života.

U isto vrijeme, njeno dijete je sveprisutno, jer taj satelit prati svoju majku posvuda i zajedno dijele svoje vrijedne momente. Može joj se pridružiti na ručku, praviti joj društvo u butiku, završiti sa njom na koncertu ili koktel partiju gdje će zaspati na kauču dok ga ona gleda sa jednakom količinom krivnje i nježnosti.

Njeno dijete ide i u park i u školu, igra tenis, postaje član mnogih sportskih timova ili uči engleski jezik. Ponekad sve odjednom.

Ovi momenti između dvije generacije, ovi momenti saučesništva koji bi inače bili zabranjeni, postaju normalni izuzeci, zabavni obilasci koji izbacuju djetetov raspored van šina. I generalno gundanje. Kasnije će oboje da slave ove momente, fragmente konverzacija i istraživanja svijeta odraslih koji će djetetu pomoći da formira zabavnu sliku o tome što ga čeka jednog dana.

Prema Parižankama, ***joie de vivre*** je najbolji način da inspirišete dijete da odraste. Također i najbolji način za majke da ne prestanu sa životom koji su živjele prije nego su rodile dijete.

KAKO ODGOVORITI NA POZIV KADA KONAČNO NAZOVE?

Telefon zvoni. Ona se javlja.

Parižanka pusti telefon da zvoni. *(Ona ne čeka pored telefona.)*

Zvuči iznenađeno kad čuje njegov glas. *(Nije očekivala njegov poziv.)*

Pita ga može li ga nazvati za pet minuta. *(U sred je posla.)*

Ustvari, ona nije sama... **(Et oui: nisi je trebao pustiti da čeka.)**

KLJUČNI KOMAD

Ključni komad Parižanke je onaj vitalni detalj koji spaja njen kompletan outfit, od glave do pete. Ne moraš potrošiti 10godišnju platu na svoj ormar i ne moraš kupovati dizajniranu odjeću uvijek. Sve što ti treba je ključni komad koji će dati potpis: *onaj koji nosiš kada želiš da se osjećaš snažno!*

Nema svaka Parižanka baku koja otvori svoj ormar i kaže: „*Uzmi sve što želiš, draga moja!*“ Daleko od toga. Ali bez obzira – Parižanka je pijačarka, bila ona na pijaci ili na eBay-u. Tu ona pronalazi savršene komade i detalje koje će nositi do kraja života. Bio to kaput, par štikli ili kožna jakna – taj njen komad je blago. Savršeno se brine o njemu, a što je najvažnije – nosi ga uz traperice, baletanke ili kožnu jaknu. Imajte na umu da ostatak outfita mora biti jednostavan kako bi izbjegle da podsjećate na božićno drveće.

Upamti: tvoj ključni komad je komad koji izgleda savršeno na tebi; savršeno pada na tvoja ramena i čini svaki tvoj gest ležernim i božanstvenim. Materijal je bez mane i krajevi su savršeni – ali ne smije nikada biti kičast ili prenapadan. Ovaj komad je bezvremenski. On nadilazi modu. Diskretan je – alfabetska slova (*dva C, veliko D, kombinacija Y,S,L*) pripadaju oftamološkom odjelu. Za Parižanku, luksuz nikada ne smije biti pročitani. Ključni komad je poklon koji žena poklanja samoj sebi, ovisno o godinama, ukusu, i veličini svoje torbe. To je simbol nezavisnosti i slobode koji govori „*Ovo sam kupila samoj sebi. Zaradila sam ga i čini me sretnom.*“

Ovaj komad je stav. Pištolj u futroli koji te čini dobro obučenom i nepobjedivom.

AU NATUREL

Gotovo je nemoguće riješiti veliku misteriju o tome šta je prirodno jer, u principu, ništa nije prirodno. Parižanke će te uvjeriti da su rođene sa savršenom kožom i neodoljivom rasčupanom kosom. Da od kolijevke pa nadalje izlučuju miris dostojan Chanel No. 5. Da su ovi „prirodni“ atributi baština koju je nemoguće opisati. Lažu!

Au naturel je plod teškog rada, pomno prenošenog s koljena na koljeno. Ono što slijedi je serija neobičnih uputa koje bi mogle biti objašnjene ovako: *kako se brinuti o sebi, a ostaviti utisak kao da se ne brinete o sebi*. To je umjetnost ljepote – na pariški način.

SVE ŠTO TREBATE ZNATI O KOSI:

Jedna od najvećih posebnosti Parižanki je kosa. Postoji nekoliko karakteristika koje pomažu da se lakše identifikuju. Njena frizura nikada nije „besprijeekorna“ i rijetko kada ide na feniranje. Ona ju njeguje, ovisno o godinama, na različitim nivoima urednosti. No, neka vas to ne zavara – ovo je veoma oprezno organizovan haos.

KAKO: Ne farbajte svoju kosu, ili ako je farbate, farbajte je samo u svoju prirodnu boju kako biste je posvijetlili, ili sakrili sijede. Ovo pravilo, više-manje, prate svi: čuvaj boju koju je Majka Priroda odabrala za tebe.

Nemoj sušiti kosu fenom (zapravo, mogla bi i baciti svoj fen), već koristi dva veoma prijateljska izvora: svjež i ljetni zrak i

peškir (zimi). Kada god je moguće, peri svoju kosu navečer, a ne ujutro, kako ne bi izašla iz kuće mokre kose. Ako zaspeš svezane kose, to će joj dati još interesantniji izgled kada se probudiš. Ne vrijedi prati kosu svaki dan, jer sljedećih dana (*ili čak dan nakon, ovisno o teksturi kose*) će tvoja kosa dobiti na težini i dati ti pravi volmen kada ju zavežeš rep. Nema logike da 'krasiš' svoju kosu: izbjegavaj šnalice i marame za kosu ako imaš preko 18 godina, ali i nakit i ostale 'dekorativne' dodatke za kosu. Kako ti lice postaje neurednije godinama, tvoja kosa može postati urednija, zbog balansa.

Blagoslovi magično ljetno vrijeme kada tvoja kosa, uz pomoć morske vode i sunca, postaje jednostavno savršena: grublja, svjetlija i slanija. I naravno, kapljica parfema na kosi, iza uha ili na vrat, nikada nije nikome naškodila...

O PLASTIČNIM OPERACIJAMA:

Parižanke ne posežu za plastičnim operacijama, jer vjeruju da moraju prihvatiti svoje tijelo onako kako ga je majka stvorila sa pažnjom i njegom. Ne samo prihvatiti, već i poboljšati kroz probirljiv i strastven režim samosvjesnosti. Naravno, u to će vas – i svoje muškarce – uvjeriti. No to nije istina. Donedavno, plastične operacije u Francuskoj su se smatrale simptomima dva zabrinjavajuća problema: uzaludnom opsesijom i maničnom depresijom. Stvari su se promijenile, pa sada i Parižanke zahvataju svoja tijela i lica. Ali, kao i uvijek, to rade na svoj način, držeći se pravila. Sve je do umjerenosti.

KAKO: Prvo odaberi jedan dio na koji ćeš se fokusirati. Jedna operacija. Stvar koja ti najviše smeta. Nos ili dio oko usta, grudi ili stomak... Dalje – oduži operaciju što je više moguće. U Francuskoj, rijetko ćete vidjeti ženu u 35-oj godini koja je

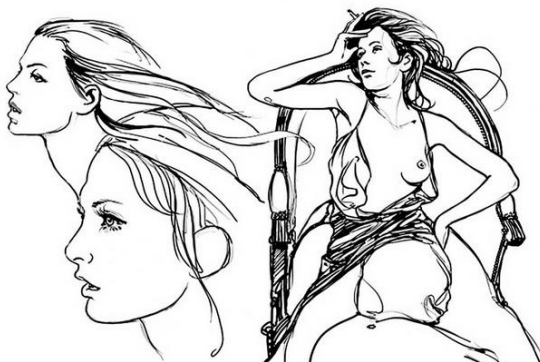
imala plastičnu operaciju. Generalno, borba počinje u tvojim 40-im, često uz pomoć botoksa (jednom godišnje, ili ćeš rizikovati da se primjeti). Čekajući strpljivo, zahvaljujući procedurama, prva mala zatezanja nakon 40te godine bi bila: *kapci, vrećice ispod očiju, bore oko usta*. Onda, u 60. bi mogla razmisliti i još jednom 'mini-liftu'. Operacija nije, kao što je to slučaj u većini zemalja, simbol bogatstva. Mjera uspješnosti operacije je njena neprepoznatljivost. Naravno, u Parizu se ne govori o tome i ti to ne govoriš ljudima. Glavna stvar je izbjeći bilo koju operaciju koja uništava ili može pretvoriti ženu u kipa ili lutku.

KOŽA:

Koža treba izgledati prirodno. Pjegice se mogu pojaviti u proljeće sa prvim zracima sunca. Jagodice se ponekad zacrvene kada lažete i čitavo lice se zajapuri kada ste uplašene. Ne smijete skrivati priče iza prirodne boje svoje kože. Iz tog razloga, ona mora biti pokazana, otkrivena, izložena.

KAKO: Francuske žene izbjegavaju pudere koji uglavnom služe kao pokrivači i zbog toga ga trivijaliziraju. Postoji čitav niz 'vatrometa' koje možete koristiti umjesto pudera. Nevidljive, a ipak vjerljive – sve je do glazure. Isto onako kako su umjetnici 'pripremali' svoja platna prije nanošenja boje (ove pripreme su ostale tajna i recepti bi nestali sa smrću umjetnika), kožu lica morate tretirati kao platno. Počevši sa hidratizacijom kože, u koju se profesionalci kunu. Zatim sakrijte sve nesavršenosti (vrećice ispod očiju, strane nosa, bubuljice) uz pomoć korektora (poput onog Yves Saint Laurent's Touche Eclat) ili BB kremom. Ako baš ne možete živjeti bez pudera, onda ga pomiješajte sa hidratantnom kremom kako bi ublažile njegov efekat. I par linija maskarom

(Hypnose – Lancome) – budite velikodušne na vrhovima i krajevima trepavica kako bi istaknule izgled i sakrile sve vrećice ispod očiju – te lagani crveni karmin (*Dior Addict*) neće biti nezgodan za noćni provod.

PAZITE NA SVOJE EKSTREMITETE:

Iako se Parižanka ponekad čini pomalo nonšalantnom, ona uvijek poštuje univerzalne pricipe ženstvenosti: *lijepo njegovane ruke i stopala*. Šta to podrazumijeva? Kratke, uredne nokte, ponekad nalakirane – ali ne uvijek.

Jednostavnost je ključ. Zapravo, francuski manikir je enigma: to je upravo ono oprečno francuskom šiku. Parižanka ne shvata njegovu svrhu i zbog toga ga nikada ne nosi. To bi bio očit dokaz da ulaže trud u svoju sofisticiranost. Unatoč svim ovim rutinama, Parižanka ostavlja svoje male nesavršenosti, slavi ih (rupica u njenom obrazu, napuknut zub, istaknute

obrve ili izražajan nos): ovo su sve znakovi snažnog karaktera zbog kojih se osjeća lijepo, bez potrebe da bude savršena.

JAVNA PRIVATNOST

Parižanka uvijek ima dobar razlog da sjedi na klupi!

Kada ima vremena koje treba ubiti, jer ne želi da se rano pojavi na sastanku na koji je došla prerano.

Kada mora kopati po svojoj torbi kako bi našla telefon, ključeve od auta, karticu za parking i ključeve od kuće – nakon svega ovoga se osjeća tako iscrpljeno da više i ne želi ići kući.

Kada izađe i zalupi vratima za sobom kako bi pokazala da misli na posao, i onda shvati da nema pojma gdje da ide.

Kada želi poljubiti muškarca dok razmišlja da li da ga pozove kod sebe ili pusti da naopak poljubac bude zadnji.

Kada trči stotinu metara kako bi stigla na autobus, i promaši ga, a treba da uzme zraka nakon ove neočekivane navale fizičke aktivnosti.

Kada treba obaviti poziv za koji niko kod kuće ne bi trebao da zna.

Kada želi čitati knjigu i biti viđena da čita knjigu.

Kada želi razmišljati o tome kako je biti stara žena u Parizu, pričajući sa golubovima u nedostatku boljeg društva.

FAUX PAS

Svako pleme ima svoja pravila, rituale i kostime koje ostatak svijeta uzalud pokušava razumjeti. Parižanka je posebno stroga kada je u pitanju njen set kodova. Faux pas – bio on intelektualni ili krojački, mora biti izbjegnut pod svaku cijenu, kako ne bi ispala seljančura / a plouc¹.

- Pitati nekoga na zabavi čime se bavi
- Još gore, pitati ga koliko zarađuje
- Slika sa vjenčanja u dnevnoj sobi
- Uklapanje torbe sa outfitom
- Previše brige oko bjeline zuba
- Previše počupane obrve
- „Priateljstvo“ sa vlastitom djecom
- Razbacivanje novcem ili stiskanje
- Korištenje „*Imala sam previše*“ kao izliku za neprimjereno ponašanje
- Napumpavanje usana, jer ne želiš izgledati kao patka
- Pretjerivanje sa izgledom. Previše šminke
- Pecanje komplimenata
- Korištenje korporativnog žargona
- Imati više od dvije boje na glavi
- Shvatati samu sebe previše ozbiljno

¹ Više o tome u poglavlju „15 nužnih riječi“

02) POSJEDUJMO SVOJE LOŠE NAVIKE

DA. ALI NE. ALI DA.

- Pozdravlja se sa svima, ali ne želi pričati ni sa kim
- Jede pizzu sa četiri vrste sira, ali stavlja steviu u kafu
- Kupuje skupe cipele, ali ih nikada ne polira
- Ponaša se nepodnošljivo i zaprepášteno kada dobije nogu
- Troši mnogo na pedikuru, ali nosi različit donji veš
- Puši kao ćiro na putu ka selu gdje planira da uzme malo svježeg zraka
- Pije votku uveće i zeleni čaj ujutro
- Ne vjeruje u boga, ali se moli za pomoć kad god se nađe u problemima
- Brine o okolišu, ali nekad ide skuterom do pekare
- Feministkinja je, ali gleda porniće
- Ima sposobnost da pomiće planine, ali ima konstantnu potrebu za potvrđivanjem
- Zna da njene mane smetaju u njenom životu, ali promjene zahtjevaju mnogo rada

KAKO GA NATJERATI DA MISLI DA IMAŠ LJUBAVNIKA

Izaberi sljedeće opcije:

- Pošalji sama sebi cvijeće i onda zahvali svom momku na tom predivnom gestu
- Spasi sestrin broj pod muškim imenom
- Izgubi se u mislima: sjedi pored prozora i bulji u daljinu
- Plači s vremena na vrijeme bez razloga
- Ne javljaj mu se na telefon, ali mu šalji poruke
- Često se tuširaj. Provedi mnogo vremena u toaletu
- Kupi si novo rublje ili počni ponovno pušiti

LIČNA KARTA AUTOPUTA

Kada je vožnja u pitanju, važi samo jedno pravilo koje Parižanke prate: *neka najbolji pobijedi*.

Ponekad će se potrkati sa muškim vozačem, u ime spolne jednakosti, da bi dokazala da i ona ima muda.

Iza volana postaje tečna u znakovnom jeziku i često pokazuje srednjak kako bi iskazala svoju frustraciju.

Nikada ne troši vrijeme tražeći pravo parking mjesto. Umjesto toga, ostavi auto gdje god želi i pravi se kao da je tu parking, mada se osjeća prekoreno kad god dobije kaznu.

Kad god je zaustave, Parižanka počne plakati i prije nego je pitaju za vozačku i registraciju.

Većinom je policajac pusti da ide i raspoložen je da joj progleda kroz prste. On je jedini muškarac kod kojeg pale njene suze.

Kad god je policajka u pitanju, suze nemaju smisla. Tako da Parižanka pribjegava vrištanju i završava sa povelikim kaznama. Proklinje svoju sudbinu što ju je zaustavila žena, ali nema želje za vožnjom autobusom.

Voli lukave prečice i zavučene ulice kako bi izbjegla saobraćajne gužve. Uglavnom potroši više vremena nego što uštedi, ali je to njen način da se osjeća kao pobjednik nad gradom.

Biciklisti je izluđuju. Ne samo što se osjeća krivom jer zagađuje planetu, već i jer mora u teretanu češće kako bi radila na svojim butinama.

Već se sexala u malom autu, pa zna da uvijek udariš koljenom od nešto u pogrešnom momentu. No, to je neće zaustaviti da to ponovi.

Kad kasni, šminka se u autu. Retrovizor je još uvijek ogledalo. Ponekad naglas pjeva stare hitove, pjesme koje je ne bi uhvatili da pjeva ni mrtva van tajnih 'zidova' njenog automobila. Ploča je produžetak njene torbe – ozoglašeni nered svega i svačega: krimi roman, stara naplatna kućica, paket žvaka, punjač, uvenula ruža. To je dio dnevnika i dio psihodelične umjetnosti, pogled na svijet.

Parižanka ne prestaje voziti kada joj nestaje goriva. Umjesto toga, ona preferira da se igra ruskog ruleta: hoće uspjeti ili neće?

POLJUPCI I IGRA

Kad je u pitanju ljubljenje, Parižanka to radi na isti način na koji radi sve ostalo: sa filmskim sluhom.

Po mogućnosti, svako ljubljenje bi trebalo da bude na sred ulice. Grad je, na kraju krajeva, njena pozornica i ona tretira svaki poljubac kao jedinstveni performans. Želi biti nezaboravna – i muškarcu koji se zalijepio za njene usne i prolaznicima. Kao svaka dobra glumica, ona uranja poptuno u ulogu i skoro da očekuje aplauz kada se zastori spuste na kraju scene. Bez daha, naravno.

SVEČANA VEČERA

- Iza scene

Kao i Coco Chanel, daj sve od sebe da izbjegneš večere sa više od šest ljudi za stolom. U Parizu, večera obično počinje sa bocom šampanjca koji se servira sa ledom. Ako je moguće, započni konverzaciju koja će se pretvoriti u kontroverznu političku izjavu.

- Zapravo, svjedočimo podjeli klasne borbe. Nisu više radnici protiv šefova, već je u pitanju imigracija. I na kraju dana, siromašni se bore protiv siromašnih.

- Kapitalizam je uspio u svojoj namjeri da se radnici više ne bore protiv onih iznad njih, već protiv onih ispod. Marks je bio u pravu.

- Nemaš pojma o čemu govoriš, samo se razbacuješ pojmovima za koje ne znaš šta znače.

- Dobro, onda, objasni mi razliku između ljevice i desnice.

- To je jednostavno! Za desničare - ako individualac uspije, uspjet će i društvo. Za ljevičare - ako uspije društvo, uspjet će i individualac.

Kada se gosti prestanu prepirati i konverzacija prestane teći tim tokom, domaćica treba predložiti svima da sjednu za stol. Nije napravila predjelo i baca se pravo na glavno jelo. Nije kao da nije imala ništa drugo raditi čitav dan. Tajna nije u tome da

budeš gurmanska kuharica, već da majstorski barataš s nekolicinom recepata. Neki od njih bi trebao biti jednostavan tako da ga možeš napraviti u zadnji tren. Drugi bi trebao biti veoma komplikovan kako bi oduševila svoje prijateljice. Porcije bi trebale biti predivne i stol bi trebao izgledati lijepo. Ne zaboravite cvijeće. I prije svega, to ne smije nikako izgledati stresno - sve mora izgledati jednostavno i kao da je napravljeno bez imalo napora.

PILETINA SA LIMUNOM

SASTOJCI:

- 1 veliko pile spremno za pečenje
- 2 limuna
- 1 kandirani limun
- prstohvat cimeta, da doprinese na ukusu
- 1 luk
- 2 kašike umaka od soje

Serviranje: 4-5

Vrijeme pripreme: 15 minuta

Vrijeme pečenja: 2 sata

- Zagrijati pećnicu na 170 stepeni
- Staviti piletinu u tepsiju
- Zaliti limunom (ako nisu organski oprati ih sapunom prije korištenja)
- Posuti limunov sok preko pileline

- Presijeći kandirani limun na pola, dodajući ih u tepsiju zajedno sa sokom
- Oguliti drugi limun i staviti ga u pile
- Posuti malo cimeta po piletu, što će mu dati lijep, taman ten (bez korištenja ulja)
- Dodati fino isjeckani luk
- Peći 2 sata u rerni
- Nakon sat vremena okrenuti piletinu kako bi se obje strane ispržile
- Nakon sljedećih 45 minuta, vratiti na prvobitni položaj i zaliti sojinim umakom

Napomena: Nemoj dodavati soli, s obzirom da soka ima previše.

Dok gosti uživaju u piletini, preusmjeri konverzaciju na parišku drugu najdražu temu za večeru: Sex.
 - *Na primjer, ja sam shvatila da volim kada mi govori "Mala droljice" u krevetu. "Kučko", s druge strane, mi ide na živce.*
 - *O, "kučko" je u redu; ovisno o kontekstu. Kao "mala kučkice" je totalno drugačije od "kučko". "Zločesta kučko" je također slatko. Meni se sviđa.*

Parižanka također ima stari porodični recept u rukavu kojeg su prenosili sa generacije na generaciju, koji zahtjeva dugu pripremu koja često traje nekoliko dana. (Kupovina dva dana prije, početak kuhanja dan prije). Najvažnija stvar je uvijek govoriti: *„Oh, nije ništa posebno, samo nešto nabacano*

zajedno,“ i nikada ne otkrivati svoje recepte ili gdje si kupila sastojke.

POT-AU-FEU

Pripremi ovo dan prije kako bi ostavila vremena da se odmasti

SASTOJCI

morska sol i svježe mljeven biber
1,5 kg telećeg mesa
1 mrkva po osobi, plus jedna za zalihu – oguljena i
isjeckana na kockice
jedan veliki luk
jedan češnjak (nemojte skidati kožu)
1 duga stabljika celera, isječena u kockice
1 glavica kupusa, peršuna, lovora i tamjana
polu šake čitavih zrna bibera
4 čitava poriluka, isjeckana na kockice
1 repa po osobi, oguljena i isjeckana na kockice
1 teleća noga po osobi
krastavci, posluženi sa strane, sa senfom

- Napuni veliku šerpu za umak hladnom vodom i dodaj sol
- Stavi meso u šerp, a potom dodaj mrkvu i luk, celer, bijeli luk, kupus, biber i komadići poriluka
- Pokrij i ostavi da krčka na srednjoj temperaturi oko 3 sata, povremeno miješajući
- Ostavi da se ohladi i prenoći u frižideru

- Sljedeći dan sastruži sloj masti koji se formirao na površini. Vrati šerpu na ploču ponovno i uključi nisku temperaturu, te poklopi.
- Stavi ostatak mrkvi i repu u šerpu i kuhaj 15-ak minuta. Potom dodaj kupus i ostatak poriluka i kuhaj još 10-15 minuta. No, nemoj prekuhati – povrće mora biti čvrsto.
- Uvaljati teleće noge u sol i obložiti aluminijskom folijom
- Napuni šerpu vodom, postavi visoku temperaturu i dodaj soli i bibera. Kada voda počne da ključa, dodaj teleće noge i poklopi na 10 minuta
- Nakon što što odstraniš češnjak, serviraj meso i teleće noge u jednom tanjiru, a povrće u drugom, sa supicom sa strane.
- Ne zaboravi staviti krastavac i senf sa strane.

Nakon razgovora o sexu, kako se bliži dezert, tema postaje preljuba. To je univerzalna tema; svi će imati mišljenje ili iskustvo koje će podijeliti, i možeš biti sigurna da nikome od neće biti dosadno.

- Bolje bih podnijela da moj momak ima vezu za jednu noć, nego platonsku romantičarsku povezanost

- Slažem se. Ne ostavljaš nekoga jer si ga prevario, već jer više nisi zaljubljen u tu osobu. Tehnički, fantaziranje je varanje.

- Ali, ja provodim čitav život fantazirajući. Kad vodim ljubav mislim na svog trenera boka, mog studenta, komšiju ... To je samo moja imaginacija, ništa što ima veze s realnošću.

- Ali to nije ono o čemu govorim! Mislim, zamisli da postoji taj jedan momak, poseban, na kojeg misliš svaki put kad si u krevetu sa svojim dečkom ... Zar ne vidiš da je to nešto potpuno drugačije?

Postoji onoliko recepata za čokoladne torte koliko i Parižanki u Parizu. Šta god preferirate – manje ili više slatko, tanko ili bogato – nema veze. Nema ništa bolje od čokoladnog komada da se zaslade mali razgovori o nevjeri.

Čokoladna torta

SASTOJCI

1 stolna kašika putera
200 grama gorke crne čokolade
4 jajeta
pola šoljice šećera
pola šoljice brašna

Porcija za 6 osoba

Priprema: 15 minuta

Kuhanje: 30 minuta + 10 hlađenje

- Zagrijati rernu na 250 stepeni
- Istopiti puter i čokoladu

- U drugoj zdjeli izmiksajte jaja, šećer i brašno
- Istopljeni puter i čokoladu ubacite u tu zdjelu
- Prelijte mješavinu u tepsiju i pecite na 30 minuta na temperaturi od 250 stepeni, potom ostavite 10 minuta da se ohladi prije serviranja.

Pariška večernja druženja završavaju mnogo kasnije nego noćni klabinig. Žestoke debate, izjave, dramtični zaokreti dešavanja ... No, najbolji dio večere tek dolazi. Kada gosti odu, nije vrijeme za spavanje, već seciranje večere. One ne čekaju da budu u krevetu ili nazovu jedna drugu sljedeći dan na pauzi za ručak – ispitivanje počinje čim gosti izađu kroz vrata.

- Francoise i Jean-Paul, čini se, funkcionišu mnogo bolje
- Znam. Spavanje sa njegovim najboljim prijateljem je stvarno vratilo vatru u njihovu vezu.
- Misliš da je on vara sa drugim muškarcem?
- Dušo, bila bih više iznenađena kada bi bilo obrnuto.
- Francoise je jako dobra domaćica ...
- Je li to dovoljan razlog da ne kažemo ništa o Saint – Emilionu koji je bio buđav?
- Nije do vina – svi znaju da ne trebaš služiti POT-AU-FEU sa vinom, jer uništava ukus. Ali si u pravu, vino je bilo buđavo.
- Marie nije pila, misliš li da je trudna?
- Uh, uh ... u njenim godinama?
- Nije izgledala dobro.
- Draga, zar nisi čula za nesreću koja će nas sve sustići jednog dana? Zove se godine ...

- Taj Georges ... tako je misteriozan. On je pisac, zar ne?
- Srce, nemoj da te pravi budalom: šutljiv je da bi dao sebi zraka. Kako Sacha Guitry kaže: „Možeš se pretvarati da si ozbiljan, ali se ne možeš pretvarati da si duhovit.“

Laku noć, prijatelji, slatki vam snovi. I ne zaboravite popiti galon vode prije nego odete spavat – to je najbolji način da izbjegnute mamurluk.

SVJEŽE ILI HLADNO?

Nikada nemojte nositi naočale (dioptrijske), posebno ako ste kratkovidne. Tako nećete morati priznavati ljude koje znate. Imati ćete rezervisan pogled – onaj koji zavodi muškarce, a nervira žene.

Kad te pozovu na zabavu, dođi posljednja. Pij šampanjac, ali se nikada nemoj previše napiti.

Uvijek izgledaj kao da gledaš u zalazak sunca. Čak i tokom najprometnijih sati u metrou. Čak i kada kupuješ zaleđenu pizzu u supermarketu.

Kada pričaš na telefon, nema potrebe za kratkim razgovorima. „Zdravo, kako si?“ Reci tačno šta te zanima. Prekini čim dobiješ odgovor. Završi svaki razgovor sa „Vidimo se kasnije“, čak i sa ljudima koje nećeš vidjeti narednih godinu dana.

Govori polako, tako da se ljudi moraju napeti da bi te čuli. Izgledaj preokupirano. Govori u citatima.

Preпусти se, ali se nemoj izgubiti.

Naravno da rizikuješ da ostaneš sama. I to je samo zbog toga što nisi svjesna muškarca koji bi te mogao držati u rukama, i ignorirati budalastu djevojčicu koja može biti doživotni prijatelj.

Ako je slučaj takav – uvijek možeš rezervirati kartu u jednom pravcu za Pariz.

ODAKLE SVO TO DURENJE DOLAZI?

Na oduševljenje posjetitelja i zaprepašćenje lokalaca, Pariz je muzej na otvorenom. Svaka ulica je upisana u historiji, svaki kamen nosi težinu tradicije. Duhovi pariških predaka, njihove zalutale duše, gledaju sa kipova odozgo, rugajući nam se svojim plakanjem. Precieuses pripadaju ovim besmrtnim precima. Tokom režima Luisa XIII i Luisa XIV, nekoliko žena je na sudu stvorilo feministički pokret kako bi se borile protiv prevladavajuće mizogonije u toj eri. Ove žene su tražile nježnost i suzdržanost. Željele su čuti slatke propalice kako im šapuću na uho – željele su biti šarmirane i osvojene s duhovitošću i milošću, prije nego ih se otarase u krevetu.

Spisateljica Madeleine de Scudery je bila vođa ovog pokreta. Nacrtala je mapu imaginarnu zemlju zvane Nježnost. Kako bi stigli do grada Ljubavi, morali bi proći kroz sedam malih sela, a svaki od njih je bio korak bliže ka osvajanju srca voljene.

Od ovih prvih feministkinja, Parižanke su zadržale karakteristično hladne, ravnodušne odnose. To je dio naše baštine, poput delikatnih beauty tačaka ili antičkih grudi umjetnika, koja se prenosi s koljena na koljeno.

Čak i danas Mapa Nježnosti podsvjesno živi u srcima Parižanki. Ona može razdvojiti vruće od hladnog, indiferenciju od prijateljstva, istraživati promjene i preokrete koji su bazični dio svakog putovanja u odnosima. Stvari se razvijaju vremenom, ali ti je potrebno mnogo snage da prekineš jake

veze. Iako Parižanka ne pokazuje svoju povezanost lako, jednom ponuđena će trajati *“dok nas smrt ne rastavi”*.

PARIŠKI SNOBIZAM

- Novu godinu proslavi uz tanjur ostrige i otiđi u krevet prije ponoći. (*Prednovogodišnji parti koji si ti napravila sinoć je već bio „najbolji ove godine“.*)
- Nikada ne govori *„Bon Appetit!“* kada kreneš jesti. (I nikada ne prebacuj sol direktno – ostavi na stolu za sljedeću osobu.)
- Napusti zabavu kada počne najbolji dio. (Čak i vlastitu.)
- Nosi teget i crnu. (I crvenu i rozu, *a la Yves Saint Laurent.*)
- Kada upoznaješ nekoga, nikada nemoj reći „Drago mi je“, već „Drago mi je da sam te upoznala.“ (Nikad ne znaš šta budućnost donosi.)
- Reci „Potraga“ (Kada se referiraš na Proustovu Potragu za izgubljenim vremenom).
- Ne koristi kratice kada tipkaš. (Smajliji mogu biti samo za tvoje prijateljice.)
- Ne prati trendove. (Trendovi prate tebe.)
- Nikad ne gubi kontrolu.

- Budi prijateljica sa ljudima drugih generacija. (I mlađima i starijima, ali posebno sa starijima)
- Oslobodi svog unutrašnjeg snoba. (Jer je to ono što ti i jesi.)

KAŠNJENJE

Ona leži u krevetu. Alarm je davno počeo da zvoni, ali se ona ne miče. Ne postoji dobar razlog za nju da potroši uzalud ovo dragocjeno vrijeme osim pritiska da je u žurbi. Ljudi će je, sigurno, čekati na poslu. Razmišlja o tome dok se tušira, i tek tada shvata kakvu je noć imala. Ali, čim izađe na ulicu, hvata ritam mase. Osjeća takvu krivnju koja je tjera da trči za autobusom. Tokom čitave vožnje pokušava da smisli moguće alibije, izbjegavajući one koje je koristila prethodnih sedmica. Kako minute prolaze, opipljiva nervoza se stvara u njenom stomaku. Tako jaka da kada uđe u ured bez zraka pojave se prave suze u njenim očima. I nikome ne pada na pamet da je pita šta se desilo kod kuće što je uzrokovalo tako umoran izgled u rano jutro.

Sjedi za stolom i radi, ali nije stvarno tamo. Pušta svoje prste da plešu preko tastature dok se prisjeća lica muškarca sa kojim nije otišla kući sinoć, muškarca koji je nije ni poljubio na kraju. Zaključuje da može biti siroče fantazije i osjećati se odbačeno od strane potpunog neznanca. Kada joj kolege priđu sa poslovnim pitanjima, daje pogrešne odgovore, ali se nekako zadržava na nogama. Ostatak dana niko ne želi da joj priđe.

Trijezna sa svojim temperamentom, ona se baca na posao i završi sve kako bi dokazala vrijednost njenog postojanja. Fokusira se na teške pregovore i odbijenice. Kada izađe, dignute glave, ima stav kao da je krenula u borbu ... Možda će i svratiti na piće na putu ka kući. Nakon svega, zaslužila je.

TEŠKO ĆE PRIZNATI ...

Parižanka nikada ne zapošljava bejbi sitericu koja je previše lijepa, uvijek će naći neku manje atraktivnu koja je daleko kompetentnija.

Često mrmlja, sa lažnim nemirom, da je pomalo zabrinuta što je njena kćerka „naprednija“. To je njen način da kaže da joj je kćerka genije – ili da liči na svoju majku.

Često laže da joj je dijete bolesno kako bi se izvukla sa večere koje će je smoriti do smrti. Onda se osjeća krivom i brine da se nešto stvarno ne desi bebi – kao kazna za njene laži.

Ne suzdržava se kada je u pitanju mijenjanje pelena, ali nikada ne spominje prljave detalje stomačnih glista ili drugih oboljena u javnosti. Čak ni kod pedijatra neće naglas izgovoriti te riječi.

Ne doji dijete automatski – samo onda kada ona želi. I ko god joj želi reći šta treba ili ne treba raditi sa svojim grudima bi trebao da se pazi. Posebno ako je to muškarac ...

Često pušta djecu da spavaju u njenom krevetu, posebno jer sve roditeljske knjige govore da se to treba zabraniti. Ona voli da odstupa od krda.

Kupuje vrijeme slatkišima kako bi završila telefonski razgovor sa najboljom prijateljicom.

Jako voli neke prijatelje svoje djece, ali za ostale misli da su pravi idioti. I uopće ne skriva svoje mišljenje – dvoličnost bi samo ostavila loš primjer djetetu.

Obožava se igrati sa svojim mališanima. Bila bi presretna da živi u jednom od njihovih imaginarnih svjetova zauvijek, kada se ne bi morala vraćati u odrasli život kako bi zaradila za život.

NE BAŠ GLAMUROZNI MOMENTI

- Slanje poruke djevojci o kojoj pišeš zlobne stvari. Jednostavno si previše razmišljala o njoj, pa si slučajno odabrala njeno ime
- Gore: Čuješ sebe kako želiš da se izviniš djevojci, koja uopće ni na sekundu ne vjeruje da ti je žao i sluša te jedino iz zadovoljstva što se pokoravaš
- Šarmantni muškarac kojeg srećeš na zabavi po drugi put, koji ti prilazi s osmijehom i kaže „Zdravo, Anne.“ Tvoje ime je Audrey.
- Najlonke koje se poderu u istom momentu kada dođeš na intervju za posao. Toliko se fokusiraš na rupu na tvojim najlonkama da to postane rupa u tvojoj memoriji, koja se pretvara u rupu na bankovnom računu kada ne dobiješ posao.
- Svinjetina koju si pripremila za večeru, zaboravljaajući da su ti prijatelji muslimani.
- Alarm na telefonu koji se upali u 11 ujutro podsjećajući te da moraš popiti kontracepcijske pilule. Najbolji scenario je da čovjek koji sjedi preko puta tebe pomisli da je to uobičajeno vrijeme kada ustaješ iz kreveta.
- Jutro poslije kada se probudiš pored nekog muškarca i sjetiš se da nikada nisi ni popila pilule, jer si u 11 bila na sastanku.

- Kada ti otac pošalje poruku namijenjenu svojoj ljubavnici. I ti pređeš preko svog edipovog kompleksa.
- Šampanjac. Votka. Šampanjac. Votka. Šampanjac. Dok ne dođe vrijeme za kafu.
- 456 nepročitanih poruka u tvom inboxu
- I tu je poruka od glavnog partnera koju si dobila prije godinu dana
- Bankar je prva osoba koja te nazove za rođendan
- A poreska uprava druga
- I nova bubuljica na dehtu

Ne baš glamurozni momenti, ali su bitni da ne bi sebe shvatale preozbiljno.

KAKO DESTABILIZIRATI MUŠKARCA

ONA:

- otkaže sastanak u posljednji momenat i izvini se, ali ne navede razlog
- opiše svoju večer u pet riječi
- ili manje (*bilo je zabavno*), i ide direktno u krevet
- priča o politici svojim ustima i o seksu svojim očima
- alarmantno je iskrena i odgovara „užasno“ kada je pitaju kako je
- stvarno zaboravi nositi grudnjak na ljeto
- učini uredski sastanak zanimljivijim tako što diskretno postavi ruku na njegovu nogu
- uhvati stranca za ruku kako bi sišla niz stepenice u štiklama
- uspije platiti račun i prije nego on pita za njega
- odjednom kaže „*Ovo je najbolji dan u mom životu!*“

18:00 I DEBATA O TERETANI

Ovo je priča koja počinje unutrašnjom debatom. Kako se radni dan približava kraju, dilema se javlja. Da li stvarno treba da ide u teretanu? To se desilo kao rezultat prethodne unutrašnje debate koja je došla nakon što je provela popodne sa svojom majkom – i upisala se u teretanu. Njena majka je oduvijek bila lijepa (porodične slike svjedoče njenoj bivšoj eleganciji). I manje od decenije neaktivnosti je trebalo da uništi taj dar Majke Prirode koji je tako graciozno darovan. Dok je gledala majku kako pravi kafu to popodne sa teškim kukovima i pogrbljenim leđima koja prkose Njutnovom zakonu, bilo joj je jasno da je bog koji je izmislio menopazu očiti ženomrzac. I ona je donijela ozbiljnu odluku tog dana: vrijeme je da se učlani u tereanu i pobijedi svoje genetske predispozicije i zakon gravitacije.

Teško i neodlučno je ušla u teretanu nepripremljena, u starim konversicama i donjem dijelu trenerke koji nikada ne nosi. Učlanila se, dodajući svoje ime, zauvijek, na oficijelnom spisku sportskih djevojaka. U unutrašnjosti ove tvrdave se osjećala još nesigurnijom u samu sebe, ali nije to pokazivala. Odbila je da pita za pomoć u namještanju trake za trčanje, pa je nespretno trčala, izvlačeći jednu nogu ispred druge, poput guske, previše ponosna da stane dok njenih 15 minuta ne isteče. Zadihala se i to je izdalo njenih 30 godina bezbrižnog življenja: cigarete, alkohol, hronični nedostatak sna. Unatoč grčevima, izdržala je to kao borac. Nakon 23 minute je napustila teretanu ponosno, obećavajući si da će se ubrzo vratiti.

To je bilo prije mjesec dana. Dilema ju je nastavila pratiti svaki dan od tada. Razmišlja o majčnim leđima i trošku članstva u teretani, ali to nije dovoljno. U 18:00 je prekriva val umora. I tada ju poziva prijateljica da testira njenu moć volje. Zna da nije previše odlučna i duboko u sebi zna da ju nije ni briga. Kaže si da će ići u teretanu sutra. Proklinje majku koja je izgubila figuru što je rezultiralo napadom panike. U 19:00 već drži čašu vina u ruci i ideju da je vježbanje davno prošlo.

03) NJEGUJ SVOJU PRIVLAČNOST

24-SATA ESENCIJALNE STVARI

Džins. Kada god, gdje god, i bilo kako. Uzmi Parižanki džins iz ormara i osjećat će se sasvim gola.

Muške cipele. Jednostavno, jer svi govore da ove šik, ravne cipele nisu namijenjene za žene, a ti voliš da prkosiš po svojoj prirodi. U principu, to je osnova tvog stila.

Torba. To nije modni dodatak, već tvoja kuća. To je nezaobilazna klaonica gdje ćeš najvjerojatnije naći djetelinu sa

četiri lista i stari račun za struju. Ako je lijepa izvana, to je samo kako bi zadržala izgled da se niko ne zapita šta je unutra.

Mali crni sako. Poboljšava džins (koji nosiš stalno) i nosiš ga kada ne želiš da bude očito da nisi raspložena da uložiš truda u outfit.

Baletanke. Tvoj ekvivalent papučama. Ne biraš između udobnosti i elegancije; za tebe je sve ili ništa. Niko nikada nije vidio Audrey Hepburn kako nosi papuče po tepihu.

Mali svileni šal. Ima više od jedne funkcije. Prvo, dodaje malo boje tamnom outfitu bez rizika da će to ispasti modni skandal. Kada je kiša, nosiš ga preko glave kao Romy Schneider. I, povremeno, ga možeš koristiti kao maramicu da obrišeš djetetu nos kada ti ponestane pravih maramica.

Bijela majica. Jer je kulna i bezvremenska.

Dugi tanki kaputić. Naravno, za toplije vrijeme. Znaš da te ne grije kao jakna.

Debeli šal. Jer ne posjeduješ kapuljaču. I bez obzira što se pretvaraš da to nije istina, ponekad ti bude hladno.

Veliki džemper koji pada preko ramena. Nosiš ga dan poslije partija. Mekan je kao plišani medvjed, smirujući kao Xanax, širok kao ekran, savršen za dane kada previše osjećaš svoje kukove.

Veoma jednostavna, ali veoma skupa majica. Ova kontradikcija predvodi tvoj život kao što „*Sloboda predvodi narod*“. Kao rezultat toga potrošiš sate u traganju za savršenom majicom, čiji su krajevi valoviti i pomalo providni, a čiji konac podsjeća na kašmir.

MANJE JE VIŠE

Zsa Zsa Gabor je govorila: „*Jedino mjesto gdje muškarac želi dubinu u ženi je u njenom dekolteu.*“

Možda je bila u pravu, ali previše dekoltea ostavlja premalo mjesta za maštu. To je kao serviranje dezerta prije nego je iko i dotakao glavno jelo. To je pretjerano pokušavanje, odavanje svega prebrzo, i pri tome odaje očiti nedostatak samopouzdanja. Kao djevojka koja previše priča, pa ti ne ostane ništa da ju pitaš.

Parižanka nikada ne daje mnogo. Kada dođe do otkrivanja same sebe, ona prati zlatno pravilo: manje je definitivno više.

Suknja koja zajaše uz njena bedra kada sjedne u kafić; majica širokog vrata koja pada niz njeno rame dok zove konobara; tajna naznaka njenih grudi kada se nagne da pokupi svoju torbu. Samo centimetar, mala doza. Ova mala doza pali maštu očevidaca. Učini ih očajnim u pokušaju da saznaju šta dolazi sljedeće, da čuju žensku priču, da slome kroz njenu šutnju, da pocjepaju njenu majicu... Ova žena svoju misteriju ograničava, i daje pristup samo enigmi svoga tijela u postepenim povećavanjima. I mnogo je onih koji bi joj se očajnički bacili pod noge da dobiju šansu da skliznu pod njene štikle. Samo centimetar. Ništa više.

NA NJENOJ POLICI SA KNJIGAMA

POSTOJI MNOGO KNJIGA NA NJENOJ POLICI:

- Knjige za koje često tvrdiš da si ih pročitala, pa čak i vjeruješ da jesi
- Knjige koje si čitala u školi i sjećaš se samo imena glavnog karaktera
- Kriminalističke romane koje tvoj momak proždire, koje nikada nećeš priznati da posjeduješ.
- Umjetničke knjige koje su ti roditelji poklanjali za Božić kako bi nadogradila „kulturu“.
- Umjetničke knjige koje si sebi kupila i koje jako voliš
- Knjige za koje sebi obećavaš da ćeš pročitati sljedeće ljeto ... proteklih deset godina
- Knjige koje si kupila samo zato što ti se dopao naslov knjige
- Knjige za koje misliš da su od tebe napravile kul curu
- Knjige koje čitaš iznova i iznova, i koje evoluiraju kroz čitav tvoj život
- Knjige koje te podsjećaju na nekoga koga voliš
- Knjige koje čuvaš za svoju djecu, ako se odlučiš za iste
- Knjige čije si početne stranice čitala toliko puta da ih znaš u po noći
- Knjige koje posjeduješ jednostavno jer moraš i, uzimajući sve u obzir, kao nepobitan dokaz da si načitana.

A TU SU I KNJIGE KOJE SI PROČITALA, ZAVOLJELA I
KOJE SU DIO TVOG IDENTITETA:

- Stranac, Albert Camus
- Elementarne čestice, Michel Houellebecq
- Ljepotica Gospodnja, Albert Cohen
- Dobar dan tugo, Françoise Sagan
- Gospođa Bovary, Gustave Flaubert
- Lolita, Vladimir Nabokov
- Pjena dana, Boris Vian
- Cvijeće zla, Charles Baudelaire
- Putovanje na kraj noći, Louis-Ferdinand Celine
- Put k Swannu, Marcel Proust

MINI SUKNJA

Bilo da ju pariš sa bijelom majicom ili kariranom bluzom, nikada ne smiješ nositi mini suknju uz bilo kakav naglasak dekoltea ili vulgarnosti. Neka tvoja peta bude niska i šminka nevidljiva. Kako bi bila vrijedna imena, mini suknja mora imati savršeni rez. Bila ona od teksasa, pamuka ili kože, treba biti ravna i klasično jednostavna.

U Francuskoj, mini suknja nije fokusirana na zavođenje. Umjesto toga, ona je simbol slobode. Mini suknja je rođena u Parizu, mnogo prije londonskih 60-ih (bar tako Parižani žele da vjeruju). Prva je poručena od strane modnog dizajnera Jeana Patoua, u ranim 1920-im, kada ga je francuska šampionka u tenisu Suzanna Lenglen zamolila da dizajnira suknju koju će nositi na Olimpijadi. To je postavilo novi standard snažne žene koja se natječe u muškom svijetu bez narušavanja svoje ženstvenosti.

Od tada, mini suknja je u glavnoj poziciji kada je u pitanju naprijed-i-iza između „sakrij i pokaži“... Ona hvata savršeni momenat između obučenog i neobučenog – ni gola, ni pokrivena, već slatka tačka između to dvoje.

„Ženske noge su kao strane na kompasu, okreću zemlju i proizvode balans i harmoniju“ – Francois Truffaut, Muškarac koji je volio žene (L'Homme qui aimait les femmes, 1997)

SPASI SVOJU KOŽU

Šta *ne bi* uradila za svoju kožu? Od svih prelijepih materijala koje voliš, tvoja koža je, bez ikakve sumnje, ona koja te najviše fascinira. O njoj brineš i nju slaviš. Možeš pročitati svaku boru kao liniju na pergamentu. Veza koja te veže sa tvojom kožom je voće dugogodišnje edukacije.

Ljepota u Francuskoj je epidermalna – niko ne brine mnogo o šminci, već onome što je ispod nje. Majka ti je davno dala povećavajuće ogledalo: *prozor starenja i prolaska vremena*. Nije ti ponavljala da ne pušiš, ne piješ puno, jednostavno te je pozvala da vidiš nuspojave u svojoj refleksiji. Tvoja koža pamti svaku zabavu na koji si otišla, ispod tvojih očiju i na krajevima tvojih usana. Tako te je učila da budeš oprezna sa svojom sklonošću ekscesima.

U Parizu su pravila jasna: ti predviđaš, pripremaš se za budućnost, ali nikada nisi u potpunosti u pravu. Igraj se s onim što ti je priroda dala. Uzmi najviše od toga. To je ono što je tvoja majka prenijela na tebe. Zajedno sa svojom naukom o kremama koje graniče sa čarolijama. Nikada nisi brojala rupe u svom kupatilu, ali znaš svaki centimetar svog lica, od vrata do grudi, sve do krajeva tvojih stopala.

Na stranu tvojih prvih par mamurluka – sada više nikada ne ideš u krevet sa šminkom, pa zaspeš bez mirisa zabave na sebi. Da, upadaš u krevet umornija zbog ove njege, no to je cijena koju moraš platiti kako bi spasila svoju kožu.

KADA MOŽEŠ IMATI ŠTO GOD POŽELIŠ

Ona nema prsten na svakom prstu ili veliki dijamant na svakom prstenu.

Ne nosi zlatni sat koji košta jednako kao neko fensi auto.

Zapravo, ona nema fensi auto.

Ona ne nosi ogromnu dizajnersku torbu.

Ali, može nositi novine ispod ruke.

Može spominjati Sartra ili Foucaulta u konverzaciji.

Njena ličnost je ta koja sija i ništa drugo: *znak intelektualnog bogatstva*.

ŽENA U CRNOM

GLAVE.

Ako je njen ormar sačinjen samo od crne, to ne znači da je u žalosti. Zapravo, obrnuto. Crna je boja slavlja, boja noći koje nikad ne završavaju, žene koja povuče sjene da ugasi zoru. *Duga, tamna silueta, vitkost i elegancija, hodanje kroz gužvu, tamne siluete, vitkost i elegancija.* To je definicija partija ovdje. I čini se da šutljivo odobravanje ovog koda djele sve one ulice poslije ponoći. Čak se i bijela može činiti kao mrlja na ovoj zatamnjenoj slici. No, ova slika nije monotona: Pariz je osnovao svoje ime zbog ovog neobičnog stila. Riječi koje dolaze iz usta muškarca koji je izmislio crnu, Yves Saint Laurent: „*Ne postoji samo jedna crna, već više crnih*“. Uvjerio je ljude da je ovaj ahromatski stil zapravo suptilna umjetnost. Ako je Bog stvorio svjetlo, Saint Laurent ga je ugasio uspješno.

REPOVI.

Istine radi, morate zagrebat i ispod površine kako bi saznali pravo značenje ove neumoljive tame. Iza njenog poziranja, Parižanka sakriva strah, mahnitu paniku: *da nije šik!* Da će počinuti *faux pas*. Pošto je crna praktična i prilagodljiva, to je sigurna opklada – čak i za ženu bez imalo ukusa za modu. Crna je udobna i dobrodošla u svim prilikama. Zaoštava konture i sakriva neukus. To je tvoja noćna nesigurnost, obećanje da ćeš se izgubiti među modnom masom. Kada razmislite o tome,

ovaj trend utjelovljuje njen čoporski instinkt, (crna) ovca njene ličnosti. Ali nemojte računati na to da će vam reći da je obukla uniformu. I budite svjesni da nećete ništa postići ako joj ukažete na ovu vrstu istine o njoj. I ako da, samo ćete pomračiti njeno raspoloženje. Odmjerit će te od glave do pete, okrenut se na svojim štiklama i nestati u sjenama zauvijek.

BEZ RADARA

Piješ sama kafu u bašti nekog kafića. Gledaš ljude oko sebe, porodice, djecu dok se igraju, mlade žene zadubljene u knjigu, izgubljenog turistu koji pokušava naći svoj put, muškarca koji trči da uhvati autobus, ostatke trešnje iznad tvoje glave.

Nemaš pravog razloga da budeš tamo: ne trebaš se naći ni sa kim, i niko te ne čeka nigdje. Ostat ćeš tu dok god budeš htjela, i otići onda kad budeš spremna. Po svom ćejfu ćeš odlučiti šta da uradiš i kako: postoji nešto pomalo opasno i, pak, ukusno u slobodi.

Ti si anonimac u svom gradu; niko ne zna koliko ti je godina, ko si ili šta radiš da preživiš. U ovom momentu ti možeš vratiti kontrolu nad svojim životom. Osjetiti otkucaje svog srca, duboko udahnuti i slušati samu sebe. Ne raditi ništa. Apsolutno ništa. Okusiti ove ukradene momente. Oni ti pomažu da se regrupiraš, i ne pripadaš nikome drugome. Sama si odgovorna za ono što ti se desi.

Sada, više nego ikad, tvoj život je organizovan kao radni sat – sve je isplanirano, ideš od tačke A do tačke B, u ovom momentu ti je telefon isključen, niko ne zna šta radiš ili gdje si. Uzbudljivo je prekinuti svoje navike; varaš samu sebe, šireći područje vlastitih mogućnosti.

Mogla bi samo nestati. Ući u taksi i uzeti avionsku kartu za *Karakas ili Ulan Bator*, ili jednostavno protračiti čitav dan gledajući filmove. Ili započeti konverzaciju sa ženom koja sjedi pored tebe u kafiću, iako bi obično bila previše stidljiva, ali mogla bi je pitati o knjizi koju čita ili reći „*O, ne, nikada nisam čitala Turgenjeva*“, a potom pričati o tome kako se kvart promijenio. Nastavi lutanje, stani u parku – odgovori kada te stranac nešto pita. *Zašto ne?* Nećeš ga više nikada vidjeti. On neće znati tvoje ime, odakle dolaziš, braću i sestre, koliko mrziš svoje uši, zašto si varala na bitnom testu matematike ili zašto više voliš voditi ljubav ujutro. Samo podijeli ovaj momenat prije nego odeš kući.

Upali svoj mobitel, pročitaj poruke i pošalji riječi utjehe ljudima u tvom životu koji su se zabrinuli kada si postala momentalno tiha.

Dosada je tvoja tajna bašta.

I samoća može biti luksuz.

TEGET PLAVA

Osamdesetih, ovaj poznati ton se mogao čuti svugdje na radiju, „*Dotakla sam dno bazena u svom malom teget džemperu, sa rupama na laktovima koje nikad ne želim sašiti.*“

Odrasli smo sa ovim refrenom; svi smo zamišljali neodoljivu lijepu djevojku u nevolji u V kostimu koji se slaže sa bojom njenih očiju. Svi smo željeli ukrasti taj džemper od nje, bez obzira na njegove rupe, s obzirom da je nemoguće ukrasti njene oči. Kad bi malo pretjerivale, mogle bi reći da je *Isabelle Adjani* izmislila teget plavu. Ili bar *Serge Gainsbourg* koji je napisao ovu kultnu pjesmu, napravljenu za nju. Gainsbourg je bio nestašni ljubavnik. Slikar u srcu. Otišao je tako daleko da je korumpirao boju za ženu, boju koja je do tada u Francuskoj asocirala na uniformu vatrogasaca. I, kao što je često slučaj, Parižanke su se složile sa njime. Ovu posebnu plavu je ona usvojila: to je boja njenih hlača, debelog šala koji nosi zimi, kaputa koji joj pada preko koljena, ili pruga na njenoj najdražoj mornarskoj majici. Ova plava je boja dubine noći,

tinte koja je najbliža crnoj, crnoj koju toliko slavimo. Kako bi prekršile jedno od najvećih modnih komandi: Ne kombiniraj crno sa plavom. Diskretna buntovnica, najslabija. Ali Parižanku nije briga, ona preferira misteriju demonstracije. Bar se tako ponaša u nedostatku mašte. I za razliku od Adjani, ona je sadržaj kojem se dodaje zbog njenog trijeznog stila: „nosim tamne boje da bi pokazala sve što želim sakriti.“

PARIŽANKA U OČIMA AMERIČKOG PISCA

„Vijugale su gradom, uveče kroz zavodnička svjetla. Parižanke su već dobro izgledale; sada su izgledale još bolje. Claire restoran ih je vodio u Latinsku sporednu ulicu, bio je mal i jektičav, a zidovi su bili pokriveni marokanskim pločicama. Mitchell je sjeo pored prozora, gledajući ljude koji brzinski prolaze napolju. U jednom momentu, djevojka koja je bila u svojim ranim 20tim, sa Ark frizuricom, je prošla ispred stakla. Kada ju je Mitchell pogledao, djevojka je uradila odličnu stvar: uzvratila mu je pogled. Presrela je njegov pogled sa jasnim seksualnim značenjem. Nije neophodno bilo da želi seks sa njim, samo je bila sretna zbog činjenice u ovoj kasnoj ljetnoj noći, da je on muškarac, a da je ona žena – i ako mu je bila privlačna, njoj je to bilo sasvim u redu.“

- „*Temelj braka*“, Jeffrey Eugenides

SIMONE

Sve Parižanke imaju Simonu u svojoj historiji. Grad je podijeljen na 3 distrikta: Simone Veils, Simone de Beauvoirs i Simone Signorets. One provode vrijeme zajedno, pričaju, ponekad i vole jedna drugu. Ali duboko u sebi vjeruju da dolaze iz drugačijih porodica, i preferiraju one koje dijele tajnu vezu. Kako god, one su prve rođakinje, sve su iste i ovaj osjećaj pripadnosti klanu je više snobovski nego pravo rivalstvo. Objasniti ćemo vam...

SIMONE VEILS

Ova žena je prvi i najistaknutiji borac. **Simone Veil** je bila u koncentracijskim logorima u Drancy, Aušvic Birkenau i Bergen-Belsenu, i izašla živa odatle. Njeno ime je postalo dio istorije onog dana kada je abortus dekriminalizovan u

Francuskoj. Veil, ministrica zdravstva, se borila da omogući ženama pravo na izbor. Ova borba je donijela neke ozbiljne prijetnje od strane krajnje desnice ali, prirodno, to ju nije zaustavilo.

Simone Veil je prototip inteligetne žene koja se bori za svoje vršnjakinje. Feministkinja, zagrijana, ona je model za sve politički svjesne žene koje se bore za bolji svijet. Za neke je, pak, ovo većinom bio način da se odbrane, dajući svojoj odbrani smisao stila.

SIMONE DE BEAUVOIRS

Ona utjelovljuje ovaj veoma francuski način ljubavi, bivanja „ženom od“ bez nestajanja iza imena svog supruga. Simone de Beauvoir je itekako dijelila život sa Jean-Paul Sartrom, ali je ona sama ostavila neizbrisiv trag čuvene spisateljice i veoma voljene u svojoj zemlji. Ona je također bila feministkinja, ali je

odrasla sa ocem koji je govorio – misleći da je to kompliment – „*Imaš mozak muškarca, curice moja.*“ Iako je bila teški komunista, bila je i skriveni romantik duboko u sebi. Knjiga koju je napisala o posljednjim godinama svog spruga „*La Ceremonie des Adieux*“ je šokirala čitatelje otvorenošću. De Beauvoir je idealna za zavodničke borkinje koje vole udovoljiti bez odavanja da ih je mnogo briga za nešto takvo.

SIMONE SIGNORETS

Ona je požrtvovana heroina koja bi, poput Male Sirene, bila voljna da se odrekne svega, od nogu do svog glasa, zbog muškarca kojeg voli. Za Simone Signoret taj muškarac je bio Yves Montand, jedan od najvećih francuskih glumaca ikada. Zajedno su predstvaljali filmski glamur. Ona je bila glumica i spisateljica, on je bio Playboy talijanskog porijekla sa predivnim osmijehom. Iako je Signoret osvojila Oskara za najbolju glumicu zbog uloge u „*Soba na vrhu*“ (1960), iste

godine je njen muž bio u „*Vodimo ljubav*“ i svi su znali, pa i ona sama, da je imao aferu sa Merlin Monroe. Kako god, Signoret ga nije ostavila. Čekala je, praveći se da je sve u redu, pateći u tišini. Prekinula je tu tišinu kasnije. Kada joj se Yves vratio, nakon smrti Merlinke. Govorila je o njoj: „*Kajem se samo što joj nikada nisam rekla da je nisam podnosila iz bijesa.*“ Ona i Yves poživaju jedno pored drugog na Pere Lacheise groblju.

NA SELU

Dok se izvlači iz auta, osjeća malu nelagodu kako prolazi kroz nju. Parižanka živi samo od zvuka njenih štikli po asfaltu, koji balansiraju tempo njenog života. Zna taj ritam jako dobro, to je metronom njenih dana. Kako god, čim dotakne tlo sela svojim cipelama i zaroni u gustu travu, osjeti da je na stranom tlu.

Istini na volju, ona voli zelenu površinu samo na slikama, poput onih na starim platnima u dnevnoj sobi njenih roditelja – nema potrebe za ničim više. Svakim korakom ona osjeća rasplitanje električnih žica koje je povezuju sa njenim svijetom. Gubi vezu: *internet, telefon*. Vruće joj je, hladno, osuđena na milost i nemilost sezona i užasnog mirisa njenog dezodoransa. Sada je stvarno napustila svoju zonu komfora. Naravno, ona voli prirodne stvari, ali ne i samu prirodu. Ako su joj obrazi rumeni, to je samo jer je stavila rumenilo. Ako

miriše na cvijeće, to je zato što voli cvjetne parfeme. Da, priznat će da je njen šarm pomalo vještački. *Et alors?*

Klimavim koracima hoda ka građevini koju prepoznaje kao farmersku kuću. Ili ipak ne. Budimo iskreni, više nije sigurna ni u što. Polako postaje svjesna svog okruženja. Čuje roj osa kako zuje iznad njene glave. Užasni zvuk ovog neprijateljskog divljeg života je podsjeća na njenu krhkost. Skida svoje cipele i hoda bosa po travu ... Parižanka, koja slavi civilizaciju iznad svega, ne može pomoći sebi osim da se prilagodi Majci Prirodi. *Bien sur*, previše brzo reagira, ali je ovo jedino oružje koje joj je ostalo da odbrani svoju personu.

Sjedi na klupi ispred farmerske kuće i zatvara svoje oči, puštajući vjetar da njeguje njeno lice. Kada prestane da se žali samoj sebi na momenat, počinje osjećati izvrsnu svjetlost iznad sebe. Voli ove minute jednostavnosti. Čak se i divi drvetu starom nekoliko stotina godina ... ali to nikada neće priznati. Braneći selo bi značilo odricanje grada – mjenjanje religije.

NAJBOLJA VERZIJA TEBE

Jednom ćeš preći u određenu fazu života – „*imaš lice kakvo zaslužuješ*“. Coco Chanel nije birala svoje riječi i njena opakost je bila legendarna. Kako god, u kolektivnoj pariškoj psihi – par stvari stvarno zazvoni.

Na ulici, na kafi, u autobusu, lice jedne osobe može ispričati čitavu priču, kao kristalna kugla koja otkriva prošlost. Sreću ili davno izglubljene ljubavi, porođaje, nade i pobjede.

Iskustva i načini na koji se mijenjamo postaju naš vizuelni identitet. Sve je prikazano svijetu i on to vidi. Ili smo sretno rođeni sa licem koje nam pristaje. Ili nismo.

Ali život često ispravlja greške. Lijepe djevojke koje su bile kraljice u srednjim školama, kojima je sve donešeno na platnu i koje su se odmarale na svili, uvijek budu u sjeni onih koje nisu vidjele da dolaze: one koje su pretvorile svoje razlike u sredstvo, u svoje obilježje. I kao svaka dobra vintage stvar – postaju sve bolje s godinama.

I ove žene su naučile nepobitne činjenice: plivanje protiv struje te ne vodi nigdje, moraš ići uz vodu.

Bolje izgledati kao da imaš onoliko godina koliko imaš, nego uopće nemati godine. Do sada smo naučile da te plastične operacije učine starijom nego pravi život.

Parižanka nikada ne pokušava da bude ono što nije. Umjesto da pokušavaju izgledati mlađe – što je iluzija – one žele, prije svega, postati najbolje verzije sebe, unutra i van, s godinama.

U njihovoj glavi, jedno pravilo nadilazi sva ostala: *uživaj u svom licu danas. To je lice koje ćeš željeti imati za 10 godina.*

UZMI SI VREMENA

Uzmi si vremena i razgovaraj sa starijom komšinicom, pročitaj knjigu, prošeći se kući s posla umjesto da se voziš tramvajem kada je lijep dan. Pobjegni za vikend negdje sa prijateljima.

Uzmi si vremena da slušaš i upoznaš sebe. Uzmi si vremena da se promijeniš, porasteš i odmoriš. Da kažeš *da* i da kažeš *ne*. Da budeš tiha. Da pogledaš svoje tijelo i jedeš zdravo. Da se zapitaš šta si i šta želiš.

Nazovi baku za njen rođendan i isperi joj kosu hladnom vodom kako te je učila, slušaj svoju djecu, diši duboko, iscijedi svježu narandžu za doručak, idi u muzej, idi u šumu i slušaj zvukove malih stvorenja u travi.

Uzmi si vremena da uzmeš si vremena, jer niko drugi to neće učiniti za tebe.

I ne zaboravi da sanjariš u kadi, baš onako kako si to radila kada si bila mala.

SITNICE I BLAGO

Parižanka nosi jako malo nakita.

Neodvojivo: lijepa ogrlica, jednostavan prsten, nasljedstvo. Jako je diskretno i trebalo bi ti lijepo stajati. To je tvoj zaštitni znak.

Stejment komad: upadljiva zlatna narukvica ili ogrlica od dragog kamenja, ovi komadi stavljaju pečat na dnevni outfit.

Teorija kontrasta: što pametniji outfit, to manje nakita trebaš.

„Nakit“ – Bodler: *„Moja voljena je bila gola, znajući moj ćef / Nosila je svoje dragulje, ali ništa više“*

„Autentični lažnjaci“: ne stidi se izrađenog nakita. Nosi svoju rasprodaju ponosno. Parižanka nosi autentične lažnjake naveče, jer ju nije briga ako budu ukradeni. Ali nikada ne bi nosila ništa *„lažno autentično“*. Kopija luksuza je sramota.

Sat: on se smatra također nakitom. Ne treba koštati čitavo bogatstvo, treba samo da bude lijep i klasičan. On dovršava tvoj outfit.

Priča – Ne moraš imati mnogo nakita, ali svaki komad – bio on familijarni ili sa putovanja – treba da ima priču. Njegova vrijednost ne leži u cijeni, već u sentimentalnosti.

o4) USUDI SE DA VOLIŠ

IDEALAN MUŠKARAC

Nije mišićav. *(Radije bi ga zamišljala kako čita knjigu nego kako diže tegove.)*

Nije obrijan. *(Dovoljno da ne vidiš potpuno muškarca iza trnja.)*

Čist je. *(Ali to nije preočito.)*

Smiješan je. *(Dok ne nestane.)*

Ima nešto posebno. *(I to nije auto.)*

Ima stila. *(Ali nenamjernog.)*

Loš je momak. *(Ali mu uvijek opraštaš.)*

Možda nije savršen, ali bar stvarno postoji.

OPTIMISTIČKI POGLED NA LJUBAV

Generalno, ljubavne priče završavaju loše.

To znaš otkad znaš za sebe, ali to nije sve. Rečeno ti je mnogo puta da ćeš se zaljubljavati nekoliko puta, i kako bi prvi muškarac mogao biti onaj pravi? Bezbroj puta ti je ponavljano da ćeš nailaziti na iskušenja stalno.

Da, sve je to istina. Statistički govoreći, prije ćeš prekinuti sa njim nego ga voljeti dok vas smrt ne rastavi. Ako te ne nazove, nije bio vrijedan. Naći će nekoga ko mu bolje pristaje. I tako je mnogo bolje. Za oboje.

Ali, izuzeci potvrđuju pravila – i zar život nije samo suma ovih izuzetaka? Nikada ne možeš biti apsolutno sigurna (*u ljubavi ili u svemu*), i savršen muškarac ne postoji. Ljubav je jedini dio tvog života gdje stvarno nemaš izbora.

Dobre vijesti su da tokom tvojih raznih veza – i slučajno svih tvojih „*ne tako glamuroznih*“ momenata, ćeš naučiti stvarno poznavati sebe, biti jaka i nezavisna, biti svoja. I tako ne trebaš nikoga da bi bila sretna. Ali, moraš priznati, da je sa njime bolje.

U Parizu, kao i svugdje drugdje, dobro je znati kako gledati iznad svojih predrasuda, kako bi postala zaljubljena djevojka.

ŽENINA PRAVA IMOVINA

Bazirano na basni psihijatra Milтона Eriksona

Milton Erikson (1901-1980) nije bio nikakav Parižanin, već veliki američki psihijatar, specijalista za ljudsko ponašanje, hipnoze i porodične terapije kao način tretiranja neuroza.

Iskustvo iz djetinjstva se dokazalo kao veoma važno za njegov posao: farmeri su pokušavali da uzmu mlado tele iz njegove štale, ali ono nije željelo da izađe. Farmeri su ga pokušavali vući za rep, ali bez uspjeha: tele je vuklo na drugu stranu i nije se dalo. Odjednom je jednom farmeru sinula ideja. Trebali su povući tele za rep u suprotnom pravcu, prema štali, a ne van nje. Životinja je odmah promijenila mišljenje i istrčala, napuštajući štalu sama od sebe.

Od ovoga je Erikson izveo veoma važno otkriće o ljudskoj psihologiji – često radimo sve suprotno, iscrpno se trudeći, a treba samo da uradimo suprotno.

Ovo je tajni arselan Parižanke kada se nađe u ljubavnoj svađi:

SUZE

Neke žene misle da mogu upravljati muškarcima uz pomoć svojih suza. Možda još uvijek gaje iluziju otvaranja potoka koji je radio veoma dobro kod njihovih roditelja. Ako vjerujete da su suze titravi znak vaše ranjivosti, razmislite ponovno. Plakanje nije oružje, to je malo više od zvuka i bespotrebno potrošena energija.

Osim ako nikada ne plačeš.

U tom slučaju, možeš jednom, i možeš biti sigurna da će ga tvoje suze oboriti. Ali budi oprezna, jer je to jednokratni trik. Izaberi momenat veoma oprezno, jer nećeš dobiti sljedeću priliku za to.

LJUBOMORA

Ljubomora je totalna dosada za sve uključene u nju, bez obzira da li ju daješ ili dobijaš. To je igra bez pobjednika.

Umjesto paljenja plamena i izazivanja scene, povuci svoje kandže i sasjeci fantazije u korijenu. Možeš reći: „*Ne samo da je ova žena lijepa, već je zabavna i pametna, također!*“ Priznavajući fantaziju je najsigurniji način gušenja njene iskre.

Ako, ipak, optužba bude zadržana, ako se situacija pokaže rizičnijom nego je to očekivano, pozovi svoju protivnicu kući na večeru. Stavljajući lisicu među guske će ti samo pomoći da

situacija bude gušća. U najgorem mogućem scenariju – *imat ćeš novu prijateljicu*.

OMALOVAŽAVANJE

Omalovažavanje njega kako bi ga prepustila svojoj milosti je glupo razmišljanje. Govoreći mu da nije ni približan starom Džou sa ulice nije nimalo korisno. Govoreći bolne i neistinite stvari ga neće natjerati da se promijeni. Samo da pobjegne od tebe! Zašto bi ostao sa nekime ko ima očito nisko mišljenje o njemu? Umjesto toga, zaspri ga komplimentima. Tako će njegov ego narasti uz tvoje hvaljenje i pokušat će samo jedno: *da bude onakav kakvog si ga ti zamislila*.

SVEKRVA

Nikada nemoj govoriti o njegovoj porodici loše. Reci mu da je njegova mama idealna žena. Nikada neće moći da pređe preko toga.

DURENJE

U Francuskoj, mi imamo ovu veoma šarenoliku ekspresiju durenja u krevetu: *l'auberge du cul tourne* – svratište okrenute guzice. Grubo, to znači da će jedinu akciju tvoj partner dobiti u prvom planu - pogled na tvoju zadnjicu.

Problem sa durenjem je taj da je to jedna vrsta samokažnjavanja. To je trošenje vremena koje je moglo biti potrošeno na usmjeravanje kreativne energije. Umjesto durenja, glumi savršenu ženu – to je mnogo više destabilizirajuće. Budi vesela, senzualna i razigrana – sve osim

sumorna. Jednom kad shvati šta sve može da izgubi, izvinjenje i shvatanje greške će doći i prije nego se budeš nadala.

Kada se pomirite, uneredite krevet. Spuštanje u plahte, umjesto u kožu jedno drugome, će mnogo bolje izliječiti rane.

EMOTIVNO UCJENJIVANJE

Emotivno ucjenjivanje te neće nigdje odvesti. Ako budeš prijetila da ćeš počiniti samoubojstvo, niko neće vjerovati da ćeš to stvarno uraditi. Zaboravi o ispijanju čitavih boca pilula. Jedino što ćeš dokazati je da nisi žena od riječi!

Umjesto da prijetiš da ćeš nestati zauvijek, nestani stvarno. Bez riječi, pokupi svoju torbu i ključeve i zalupi vratima za sobom. Uzmi malo zraka. Bilo na sat vremena ili sedmicu dana, ali napravi malo mjesta između vas dvoje. I tišinu (*ugasi telefon*). Udahni duboko i osjeti kako je dobro biti živ.

ZALJUBLJENA U LJUBAV

Zamisli komad drveta i baci ga u zaleđeno jezero. Pričekaj malo. Polako će ga ogrnuti tanki sloj leda dok se ne transformiše i zasija kao dijamant. Ovaj proces se zove kristalizacija. U svojoj knjizi „*O Ljubavi*“, francuski autor 19. vijeka - Stendal je napisao da zaljublјivanje uglavnom isto funkcioniše. Prvo, objekt ljubavi se pojavi kao nešto apsolutno savršeno, čak i neobično. Za Stendala, period kristalizacije je prolazan, opsesivan i donkihotovski – faza tokom koje je objekt privlačnosti apsolutno idealiziran. Kod većine ovaj stadij prođe jako brzo, ali ne i za Parižanke. Parižanka je zaljubljena u ideju ljubavi. Do patološkog nivoa. Njen čitav život se vrti oko lepršanja njenog srca.

Kristalizacija je njen lični oblik ludila i natjerat će je da uradi sve:

- Napiše pisma koja nikada neće poslati
- Potroši bogatstvo na donje rublje koje niko neće vidjeti
- Zaljubi se u 3 muškarca u istoj sedmici s istim intenzitetom
- Otkáže poslovni sastanak kako bi čekala telefonski poziv koji se možda nikada neće desiti
- Zamišlja život sa nekim ko čak i ne zna njeno ime

Viola, tajna Parižanke, razlog njenih rumenih obraza i njenog zamišljenog pogleda. Njena ljubav prema ljubavi. I čak ako se

njen objekt ljubavi promijeni sljedeći dan, osjećaj će ostati isti.
Ona je nevjerovatno odana, samo ne uvijek istom čovjeku.

MAJČIN SAVJET O LJUBAVI

Ona je dobila ove riječi mudrosti od svoje majke i prenijela ih na nas čim smo prohodale. One su odjekivale kroz naše živote prvo kao stepenice, pa onda kao upute, i na kraju – kao mantre. I da budemo iskrene, nismo se uvijek slagale sa njima. Nekad su nas i nervirale, jer su se kosile sa našim planovima. Ali onda, kada smo odrasle, suočile smo se sa činjenicom: *Majka je uvijek bila u pravu.*

Da bude prenešeno, bez obzira da li ćeš imati djecu ili ne:

- Uvijek budi spremna, on može biti baš iza ugla
- Ljubav sama nije dovoljna. Moraš poraditi na njoj.
- Godine nikada ne bi trebale biti izgovor da odeš u krevet ranije
- Budi finansijski neovisna, pa da možeš voljeti samo zbog ljubavi
- Kada više ne želite voljeti jedno drugo, ti si još uvijek zaljubljena. Kada još uvijek želite voljeti jedno drugo, odljubila si se.
- Ako je on taj pravi konj, vratit će se galopirajući.
- Samo zato što imaš jedan život ne znači da ga ne trebaš rasipati

„Jedine lijepe oči su one koje te gledaju sa nježnošću.“ – COCO CHANEL

JOŠ MALO DODATKA

„*Trudna si!*“ Tako divne vijesti! Ali u gramatici, kao i u životu, riječ „trudna“ je imenica. Opisuje te, ne definiše.

Ti prednjačiš sa svojim novoosnovanim rascjepom kako bi eksperimentisala sa dekolteom: *ti si seksi*.

Ti si vedra, ti plačeš, rastapaš se u histerični smijeh: *ti si žena na ivici*.

Kupuješ XL odjeću u H&M prodavnici radije nego u prodavnici za trudnice: *imaš njuh*.

Ne razmišljaš o sebi kao o osmom čudu svijeta: *realistična si*.

Ne žališ se svojim kolegama o strijama: *diskretna si*.

Radije bi diskutovala o zadnjem filmu koji si pogledala: *u pratnji si sa vremenom*.

Živiš za momente sreće, tako jake da misliš da ćeš eksplodirati: *ti si zaljubljena žena*.

Ne razgovaraš o svom strahu o epiziotomiji sa svojim šurakom:
znaš svoje manire.

Ne vjeruješ da ti tvoj stomak daje za pravo da budeš 'visoko
pažena': *ti si odrasla.*

Ne dijeliš svoje slike sa zadnjeg ultrazvuka sa čitavim
adresarom: *još imaš svoje tajne.*

Ne planiraš zabavu: *nemaš potrebe slaviti činjenicu da si
imala seks prije 8 mjeseci.*

Nosiš štikle do dana kada uđeš u salu: *nikad se ne predaješ.*

Zamijenila si svoju krvavu Meri sa Djevicom Marijom: *nisi
svetica*

Ne osjećaš se krivom što si propustila zadnje porođajne
časove: *ti si slobodna žena.*

Ne definiše te ovaj stupanj života. Ovo je period rasta. Ti si
trudna žena, što znači da si prije svega – žena. Sa još malo
dodatka.

ZABAVA

Sati je 22:59.

Kada konačno ugasiš svoj kompjuter, oči su ti crvene od gledanja u ekran. Tvoje kolege su davno otišle. Tada poželiš da je neko još tu, živa duša da svjedoči, ili bar dvije ruke da aplaudiraju tvom dugodnevnom radu. Zalupiš vratima i skačeš na skuter. Moraš biti među ljudima. Pridružiti ćeš se čudnoj djevojci na nekoj slučajnoj zabavi. Ali ej – zabava je i dalje zabava. U ovo vrijeme, kada žudiš za društvom, sve će ti odgovarati.

40 minuta kasnije, ti i tvoj plastični šampanjac ste izgubili sjaj. Buljiš u policu sa knjigama, pokušavajući izgledati zainteresovano.

- *Kako te piće tretira, Zelda? Dobra zabava, a?*

Neki smeđokosi momak je došao da te gnjavi, očito oduševljen što te vidi umornu. Pokušavaš se izmaći metku i obeshrabriti ga:

- *Zar nemaš ni sa kime drugim da pričaš?*

- *O, imam, ali su svi manje interesantniji od tebe. Gledati lijepu djevojku samu na zabavi gdje ne poznaje živu dušu, koja udara štiklama od knjige u ponoć – nema ništa bolje od toga.*
- *Baš si gladak govornik kada ti se neko sviđa, zar ne?*
- *Ko je rekao da mi se sviđaš?*

Ova životinja je pametnija nego što si mislila. Ne griješi i oboje to znate, ali bi radije ostala pri svojim pištoljima i borila se nego priznala poraz. Ali, budimo iskreni – ti si ovdje sama, očajno sama. Prijateljica sa kojom si se trebala naći je izgubljena davno, što te ne čudi: u Parizu, naveče, svaka je žena svoja.

Kažeš sebi da je najbolji način da se riješiš ovog frajera taj da šutiš. Okreneš se i kreneš razgovarati sa dvije pijane cure pored tebe.

- *Čekaj, ne razumijem ...*
- *Kunem ti se, rekao mi je da će me „jebati“!*
- *Bože, svi su poludjeli ...*
- *Da, ali za čudo, to me je malo i napalilo.*

Nemaš vremena da živiš u ovoj noćnoj poeziji. Tvrdoglavi frajer, osjećajući tvoju nepažnju, puca ponovno.

- *Jesi li uvijek ovako dosadna ili je do mene?*

Sekunda ti fali da ga odjebeš jednom i zauvijek, ali tada vidiš svog neslavnog bivšeg kako ulazi na zabavu. Jasno, ovo je tvoja sretna noć. Odjednom osjećaš potrebu da izgledaš zauzeto, kao da ti je ova konverzacija interesantna.

- *Da pojasnimo ovo, momčino – jesi došao da razgovaraš sa mnom ili da me vrijeđaš?*

Opire se na momenat, provjeravajući te.

- *Samo pokušavam da se upucavam djevojci koja mi se sviđa.*
- *Vidiš, rekla sam ti da ti se sviđam.*

On se povlači i ti sada imaš prednost. No, tvoj bivši ti maše sa sredine sobe (kakav kreten), dok te njegova djevojka očito ignoriše i nastavlja da se druži (kakva kučka). U svoj tvojoj nesreći, govoriš si, nakon svega – ovaj frajer pored tebe kupi zasluge što maskira tvoju nevolju.

U tom trenutku još jedan muški gnjavator odluči da ti priđe. Ali ga sasječeš i prije nego dobije šansu da izusti riječ:

- *Ne sada, molim te.*

Odlazi sa svojim repom između nogu, dok frajer koji je stajao pored tebe umire od smijeha. Nije mu promakla ni sekunda tvoje nemilosti.

- *Vi žene me slamate! Sve tvrdite da ste feministkinje koje vjeruju u rodne jednakosti, ali kada dođe do prvog koraka, sve ste iste. Odskočite nazad, pripremajući se za finalnu bitku.*
- *Slušaj, ne poznajemo se, pa ću ovo da sasječem u korijenu. Ne krivi mene za svaku ženu koja te odjebala.*

Bulji u tebe sa zlonamjernim sjajem u očima.

- *Ne, ti mene slušaj. Dozvoli da ti objasnim šta stvarno znači biti muškarac. Možda ćeš sljedeći put dva puta razmisliti kada muškarac odluči da rizikuje svoj život pokušavajući da razgovara sa tobom. On mora:*
 1. *Znati kako da bude odbijen, a da to ne shvati lično*

2. *Oporavi se nakon toga*
3. *Izmisliti nešto interesantno o čemu će govoriti, bez obzira što zna da žena ispred njega gleda u drugog tipa iza njegovog ramena. Tipa sa kojim je, vjerovatno, spavala, ali se on više ne bori za njenu pažnju.*
4. *Nastaviti pričati sa njom, a ne zapitati se zašto se drugi frajer ne bori da zauzme njegovo mjesto.*
5. *I dalje biti džentlmen, čak i ako je uvrijedila drugog tipa koji je imao drski pristup.*

U tom momentu znaš da je dobro odigrao sa svojim kartama (a možda ti se počne i sviđati).

Nastavlja.

- *I ako si istrajan, i ova grozna djevojka odluči konačno da joj se sviđaš, morat ćeš se dostaviti. Pritisak će biti sve jači, a ti ćeš morati biti sve istrajniji. Mali glas će se probuditi i reći: „Idi! Tvoj je red. Sad ili nikad!“ I taj mali glas nikada neće da začepi, čak i kada pobijediš svoj strah od neuspjeha. Vikat će sve glasnije „Ne, ne! Ne sada, ne još. NE!“ Ti ćeš se boriti i završiti svoju*

dužnost, bez zahvala ili slave, nadajući se da djevojka neće nastaviti da se duri nakon činjenica. To je to.

Odjednom razumiješ da ovaj momak zaslužuje aplauz. Ili bar dvije ruke. Baš kao i ti kada si napustila ured sama te noći. Svi smo mi neshvaćeni heroji koji preživljavaju situacije, a nema nikoga da nam da medalju.

Ovaj momak te gleda. Ti mu se nasmiješ i zapališ cigaretu i ispustiš hrabrost – stišćeš kočnicu i osjećaš da ti se srce topi.

- *Zajebavaš me, mislila sam da si prestala pušiti?!*

Okreneš se i vidiš svoju drugaricu koja je napokon odlučila da se pojavi. Momak osjeća da je neželjen i odlazi ponosno. Nećkaš se na trenutak prije nego otjeraš prijateljicu.

Ne, nećeš ići u krevet sama večeras.

RUČAK NAKON SEKSA – SRETAN KRAJ

Ležite jedno pored drugog, hvatajući zrak. Nažalost – kako znaš, seks umara muškarce. Prihvataš ga kakav jeste, u svom žalosnom izdanju. Ali, onda, dobijaš briljantnu ideju. Tiho pobjegneš do kuhinje. Otvaraš frižider, vadiš sir, jaja i komad šunke. Praviš omlet, tucaš jaja i dodaješ dašak soli i bibera i malo mlijeka. Čim se puter počne topiti, sipaš mješavinu. Stavljaš malo hljeba u toster i otvaraš bocu crvenog vina. Žuriš, ne smije zaspati. Između sira i šunke stavljaš hljeb, čašu vina i tanjur. Za manje od deset minuta se vraćaš u spavaću sobu.

Postavljaš tacnu na krevet.

On polako otvara oči.

La vie est belle.

BITI GOLA

Dok je pogled na gole grudi u francuskim medijima banalna stvar i davno su prošla vremena kada je to šokiralo ljude, Parižanka ostaje staromodna kada je u pitanju njena lična golotinja. Samo zato što je Francuz naslikao „*Porijeklo Svijeta*“ prije 150 godina, ne daje nam za pravo da se šepurimo okolo gole kada god poželimo.

Golotinja mora biti tretirana kao avet. Kao igra između dvoje ljubavnika, nikada se ne smije osjetiti poklonjenom ili svjetovnom, nikada se ne smije uzeti zdravo za gotovo. Uvijek mora imati smisla.

Kada hodaš gola, dozvoljavaš sebi da budeš viđena – i osoba sa kojom si treba da zna da je to sa namjerom. Ti stvaraš uzbuđenje. Čak i ako si u dugoj vezi, nemoj biti pogrbljena – drži glavu visoko. Naučila si poznavati svoje tijelo i možeš urediti njegove sposobnosti.

Drugačija si žena kada si gola: ako ne voliš svoju zadnjicu, bočno, sa leđima prema zidu pokaži svoje grudi. Ako su ti noge previše kratke ili bedra previše široka, hodaj na prstima. Ako ne voliš svoje grudi ... učini nešto povodom toga. Ali, u međuvremenu, prekrsti ruke, i kada ideš u krevet, odluči se za poziciju na leđima.

Ukratko – ti nisi rob kultu savršenog tijela i učiš kako da izvučeš najbolje od onoga što ti je priroda dala.

ŽENSKA BANDA

Na prvi pogled neko bi pomislio da se Parižanke ne slažu zajedno, jer u teoriji – dvije Parižanke u istoj sobi je previše njih. Često kada se prvi put sretnu, odmjere jedna drugu, bacaju bodeže, kao da su u nekom modernom kaubojskom filmu. Ali ovo neprijateljstvo nikada ne traje dugo.

Teško je reći da li je to strategija, razum ili začinjeni feminizam na dužnosti, ili stvarna sklonost postoji među njima, ali je činjenica da su Parižanke najbolje u timu. Vole stvarati male, ali solidne jedinice u kojima kvalitet svake dopunjava druge, tako da grupa sama postaje još bolja, još poželjnija i zavodljivija.

Samouvjerena kakva jeste, Parižanka shvata da su joj potrebne žene u životu: davno izgubljeno prijateljstvo iz djetinjstva spaja godinama kasnije; srednjoškolske drugarice koje su bile uz nju sve vrijeme: uz prvi francuski poljubac, flertovanje, tračanje, prvi put, pilulu za dan poslije – i tu su i doživotni prijatelji, oni na koje uvijek može da računa, koji će je naći na kućnom pragu sa torbama u rukama, nakon što je ostavljena. Zatrudnit će u isto vrijeme, možda zato što ne mogu zapravo imati djecu jedna sa drugom.

Bez svoje ženske bande, Parižanka nije potpuna.

ONAJ KOJI JE POBJEGAO

Znaš ovog muškarca jako dugo.

Zgodan ti je. Zabavan. Zločesti dječak i ženskaroš.

Svidio ti se onog momenta kad si ga pogledala prvi put.

I on te obožava. Ti si jedina žena koja ga može imati, jedina vrijedna imena, jedina koja može vidjeti milost u njegovim

očima. U orahovoj ljusci, ti si jedina žena koju voli – nakon njegove mame, naravno.

U najboljem od svih svjetova, sve bi bilo u redu. Ali, iako te ovaj muškarac voli, obožava – on nije zaljubljen.

Ćudno koliko se čini, i unatoč tvojim bezbrojnim kvalitetima, on neće ni pomisliti da spava sa tobom. Kamo li da te oženi, ili ima djecu sa tobom. Čak te ne bi ni poljubio!

Tvoja majka sanjari o tome da se udaš za njega (*„Sigurna sam da samo čeka da se ti odlučiš“*). Tvoja najbolja prijateljica te savjetuje da ga napiješ kako bi izgubio svoje inhibicije (*„Samo je sramežljiv!“*). Tvoja komšinica te savjetuje da staneš gola ispred njega i obaviš poziv (*„To je najbolji način da saznaš da li je gej“*).

Ali on nije stidljiv, začaran ili gej. Uopšte. Poslušaj ove mudre riječi, jer ti prijateljica Parižanka nikada neće dopustiti da živiš u lažima: *ako se ništa nije desilo još uvijek, to je zato što te ovaj muškarac nikada neće željeti*. Nije fer i nema racionalnog objašnjenja za ovo. Ali tako je kako je. Tračiš svoje vrijeme. Obuci se i kreni dalje.

(NE)VJENČANJE

Statistički govoreći, Parižanke se ne udaju prečesto. Čak i ako su bile sa istom osobom godinama, čak i ako imaju djecu.

Brak nije tradicija u glavnom gradu Francuske, jer bi žene u Parizu radije da se „osjećaju slobodno“, „ne potpisuju ugovor da bi dokazale ljubav“ i kako bi „izbjegle da lažu kada se zakunu da će biti zajedno zauvijek“. Ko može reći što će se sutra dogoditi?

Sada kada je dato ovo objašnjenje, evo istine: svaka Parižanka sanja o svom vjenčanju i ono je pričvršćeno negdje duboko u njenoj glavi – to je ideja, sanjarenje, projekat.

Iako se može činiti čudnim, ovo je arhetipski ideal „najljepšeg dana u njenom životu“. Ne zaboravite – Parižanke imaju čudan ukus. One proždiru ostrige i puževe.

ZARUČIVANJE

Često, ona je ta koja zaručuje. Očito, kao i svi ostali, ona želi da ovaj momenat bude originalan i unikatan.

Ali isto tako ne želi da se njen budući suprug uguši prstenom sakrivenim u makaronama, pa više voli direktan pristup.

- *Podsjeti me na svoja srednja imena?*
- *Marcel i Jean, po mojoj baki i djedu. Što?*
- *U gradskoj vijećnici sam, zakazujem datum vjenčanja. Ne smeta ti, ne?*

PLANIRANJE VJENČANJA

Kao odrasla žena koja je sposobna da se sama obuče; sama odgoji djecu; kaže „jebi se“ svojim roditeljima; podnese bolesti, šefove, dnevne nepravde i hiljade drugih odgovornosti, zadnja stvar koju želi da trpi je ljudi, histerični i isfrustrirani projektant koji će joj pokušati reći kako da organizuje vlastito vjenčanje.

- *Draga, da li si sigurna da je 27. decembar dobar datum za vjenčanje?*
- *Da! Naše vjenčanje će biti jedna zabavna večera koju ćemo provestu sa porodicom tokom božićnog odmora...*
- *Pa, možda to i nije baš tako loša ideja*

DJEVOJAČKA ZABAVA

Na francuskom još uvijek koristimo izraz: „*l'enterrement de vie de jeune fille*“ – doslovno prevedeno kao „sahrana djevojke“, osim što ona nije djevojka već izvjesno vrijeme. Dakle, ne dolazi u obzir organizovanje nekog vikenda na plaži sa obredima, foto operacijama i limuzinama. Umjesto toga, pozvat će najbliže prijatelje – i muške i ženske, jer bi njen najbolji prijatelj mogao biti i njen bivši – u predivnu staru pivaru. Tamo će svi piti šampanjac i jesti basta kobasice.

- *Nazdravimo za buduću mladu!*
- *Tchin-Tchin!*
- *Hej ... što se uopšte udaješ?*
- *Jer se želim razvesti jednog dana, pa je tako lakše.*

VJENČANICA

Ogromni kremasti look ne dolazi u obzir. Ona će se udati ili u crnom ili u teget plavom smokingu. Ili u vintage haljini. Ili, u sred zime, u ogromnoj bijeloj bundi. Ona tačno zna šta želi i neće držati monopol nad vremenom njenih prijateljica tako što će ih odvlačiti u svaku prodavnicu vjenčanica u gradu.

- *Ta ti stvarno pristaje. Je li za neku posebnu priliku?*
- *Samo za moje vjenčanje...*

VJENČANI PRSTEN

Parižanka sanja o jednostavnom prstenu, ne o dijamantima ili nečim drugim neukusnim. Porodični prsten sentimentalne vrijednosti će biti sasvim u redu. Ili bakreni, kupljen na putu sa njenim momkom. Ona ne želi da optereti svoju siluetu sa teškim i skupim kamenom.

- *Nećeš nositi svoj vjerenički prsten svaki dan?*
- *Ne zajebavaj me. Šta je sljedeće – morat ću uzeti prezime svog muža? Ne zanosimo se.*
- *Pa što se onda udaješ?*
- *Jedva čekam da se javim na telefon i kažem „Samo malo, dat ću vam svog supruga.“*

LOKACIJA

Pariz, naravno. Prvo u gradskoj vijećnici u njenoj općini, a onda u vjerskoj ustanovi – ako je religiozna. Zdravica će se održati u nekoj maloj kafani koju jako dobro poznaje, u jednom od najljepših četvrti Pariza. Ne u dvorcima ili iznajmljenim vilama. Navečer će se svi zaputiti u njen apartman, koji će biti pun bijelog cvijeća. Prijatelji i prijatelji prijatelja će upropastiti stan tokom slavlja. Skice, pjesme, video projekcije i ostali rituali su apsolutno zabranjeni. Taj dan će sve biti improvizovano – čak i govori.

GOSTI

Ona poziva samo ljude koje želi da vidi – a to je otprilike oko 20 ljudi. Prije svega, nema mogućnost da nahrani sve, i ne vidi razlog zašto bi pitala roditelje ili roditelje svog supruga da joj plate zabavu. I još bolje – jer se tako ne osjeća obaveznom da pozove svoje roditelje ili roditelje svog supruga. I kao da im nije ni rekla ...

- *Udala si se? Ne mogu vjerovati da nam nisi rekla!*
- *Jesi li ti pozvala svoje roditelje kad ste se ti i tata vjenčavali?*
- *Oni su tad bili mrtvi!*
- *Vidiš, zato vas nisam pozvala. Ti uvijek sve okreneš na svoju patnju.*

MEDENI MJESEC

Umjesto tradicionalnog putovanja na medeni mjesec, Parižanka će odabrati noć u najluksuznijim hotelima Pariza – na primjer, *Pavillon de la Reine*. Njena tajna vjenčаница je zapravo svileni donje rublje koje je sama kupila. Sljedeći dan će otići kući bosa, kao prava Pepeljuga, držeći za ruku svoga Princa.

ODVOJENE SPAVAĆE SOBE

Parovi danas često ne spavaju u odvojenim sobama. Decenijama ranije, naši su djedovi i bake još uvijek čuvali ovu tradiciju: spavali su odvojeno tankim zidovima i daškom skromnosti. Kada smo bile mlađe, ova navika nam se činila arhaičnom, staromodnom i dosta čudnom. Ali kako smo odrastale došle smo do 2 otkrića: Prvo, *par ponekad treba malo mjesta*. I današnji najmovi nas drže podalje od ove dvosobne ideje. „*Odvojene spavaće sobe*“ ne znače više stvaranje dva prostora za nju i njega u apartmanu, već odvojeno spavanje na drugim lokacijama kako bi poželjeli jedno drugo. I ponekad forsiramo situaciju. Odemo na selo ili ostanemo duže nego što smo planirale kod drugarice i odlučujemo u zadnji tren da ćemo tu prenoćiti. Ili forsiramo poslovna putovanja, posvećujemo se poslu kako bi nas odvojio na neko vrijeme i približio. Protivotrov rutine. Sve za užitak da telefon zazvoni i čuješ ga kako govori: „*Hladno je bez tebe.*“

„*Vjeruj čvrsto u svoju sreću, drži se svog zadovoljstva i preuzmi rizik. Vidjet će te i naučiti da te prihvate*“ – **RENE CHAR**

05) SAVJETI PARIŽANKE

KAKO PROVESTI DAN KAO PARIŽANKA

Pozdravi konobara u svom lokalnom kafiću sa *la bise* na putu ka poslu ujutro.

Nemoj doručkovati.

Čitaj novine na pauzi za ručak.

Slušaj radio u kuhinji dok praviš večeru.

Popij barem jednu čašu vina između 19:30 i 10:30

Zapiši u svojoj bilježnici šarmantnu frazu koju si čula u prodavnici.

Uvijek stavi parfem prije nego izađeš, posebno na vrat i ruke.

Nikada ne presvlači svoje cipele – čak i ako to znači patnja u metrou na 5 centimetara.

Odluči da ćeš preurediti stan.

Odloži to za sutradan.

Shvati da si se, protiv svih izgleda, zaljubila, iako je to jednostavno nemoguće.

Idi u krevet sa svim nakitom na sebi, ali skini svu šminku.

KAKO PROVESTI SEDMICU KAO PARIŽANKA

Putuj u provinciju na posao. Zakuni se da tamo nećeš nikada živjeti.

Gledaj stari film na kauču sa najboljom prijateljicom. Nikad u krevetu. Parižanka ne sanja o TV-u u svojoj spavaćoj sobi.

Napravi parišku večeru.

Pričaj sa svima istim tonom. Bilo s roditeljima, taksistom, šefom, zvijezdom koju si vidjela u baru, ili prodavačem novina na ćošku.

Idi u subotnji provod srijedom.

Kupi si cvijeće da osvijetliš svoj stan.

Imaj umjetnički hobi: sviraj u rok bendu, pjevaj u horu, idi na časove portugalskog, prijavi se na radionicu.

Otkazi termin u teretani da bi popila piće s drugaricom koja je ostavljena.

Odluči da je biti ostavljen divna stvar, jer se možeš ponovno zaljubiti što znači izgubiti apetit i unositi malo kalorija. Što znači da si pobijedila potrebu za članstvom u teretanu.

Nađi se sa svojim psihoanalitičarem.

Prodaj par cipela na eBay-u kako bi platila psihoanalitičara.

Posmatraj Lakanovu vezu i svoj Edipov kompleks, i činjenicu da si prodala cipele preko eBay-a kako bi platila svog psihoanalitičara.

KAKO PROVESTI VIKEND KAO PARIŽANKA

Obećaj si da nećeš izać u petak navečer, već ćeš ostaviti taj dan za sebe kako bi se odmorila.

Svejedno, otiđi na piće poslije posla, onda u restoran, a na kraju dovrši svoju večer u klubu, bez obzira što si sebi obećala da ćeš učiniti oprečno.

Budi zahvalna što uvijek носиš lijepo donje rublje. Nikad ne znaš šta se može desiti.

Probudi se u subotu ujutro u krevetu sa svojim najboljim prijateljem, i bacite se na diskusiju o „ulogu“ i „in i out“, kao i „podtekstu“ situacije.

Alternativno, probudi se u subotu ujutro u svojoj zgradi, gledajući kroz isti prozor kao u tvom stanu, ali malo niže. Shvati da si u krevetu svog komšije.

Jedi kroasane i tost sa puterom za doručak – jer je subota ujutro i sinoć si sagorila dosta kalorija, pobogu.

Složi se da (barem malo) vježbaš, ali samo u „lijepom okruženju“: trčanje po slikovitom parku ili plivanje u historijskom bazenu.

Idi u nedjelju ujutro u prodavnicu sa svojom pletenom korpicom. Pripremi ukusan ručak s povrćem, svježim hljebom i posoljenim puterom.

Odspavaj popodne nedjeljom, jer nema ničega boljeg od toga. Poželjno u isto vrijeme kao tvoja djeca ili novi ljubavnik.

Pozovi prijatelje na večer kako bi odagnali nedjeljnu večernju tugu.

Ako ne dođu, pojedi parče pite zajedno sa bocom odličnog vina – također da bi pobijedila nedjeljnu tugu.

Obećaj si da ćeš provesti sljedeći vikend na selu.

ABECEDA VARANJA

Pravilo broj jedan: ***PORIČI, PORIČI, PORIČI.***

Ne osjećaj se krivom. To je za tebe, a ne protiv njega.

Ono što je dobro za tebe je dobro i za vašu vezu: *u osnovi, ti si samo obazriva djevojka.*

Tvoj ljubavnik ne bi smio biti dio kruga tvojih prijatelja: *u redu je prevariti momka, nije u redu ponižavati ga.* Njegova čast je bitna koliko i tvoja lična ispunjenost.

Spasi broj svog ljubavnika pod „Privatnim brojem“.

Još bolje, spasi ga pod imenom najbolje prijateljice. *(Tako je zahtjevna ...)*

Ne postoji tajna koja ostaje tajna. Istina uvijek ispliva. Vрати se na pravilo broj jedan.

Zaštiti se – protiv bolesti i ljubavi same *(od koje se također možeš razboljeti)*.

Nikada se ne žali svom ljubavniku zbog svog momka. Ko želi da se zabavlja sa ženom koja je u vezi sa kretenom?

Neka stvari budu jasne: *ne tretiraj svog ljubavnika kao svog momka.*

Zatresi i proširi ljubav: *prevари svog ljubavnika sa svojim momkom.*

UMJETNOST ILUZIJE

TAJNA DAVANJA DOZNANJA MUŠKARCU DA TI JE
POTREBAN:

Naravno da možeš otvoriti bocu vina sama.

Ali neka to on uradi. To je jednakost, također.

KLASIČNI (I SIGURNI) PARIŠKI RECEPTI

Parižanka voli svoju klasiku. Ali kada je njene kulinarne sposobnosti iznevjere, ona ima još par trikova u svom rukavu koje nikada ne dijeli ni sa kime.

PALAČINKE

Palačinke su specijalitet u francuskoj regiji Bretanja, ali ih čitava zemlja pravi za djecu tokom karnevala. Prema tradiciji, zabavno ih je okretati u zraku, posebno kada padnu nekome na glavu, a ne u tavu.

Možete naći varijacije sa karameliziranim šećerom i Grand Marnierom u pariškim prodavnicama pod imenom Crepes Suzette.

SASTOJCI

- 1 šolja brašna
- 3 jaja
- 1 kašika ulja (ne maslinovog)
- 3 kašike šećera (ili vanila šećera)
- prstohvat soli
- 1 do 2 kašike vode
- 2 šoljice mlijeka
- 1/2 šoljica piva

Za 4 osobe. Priprema se 10 minuta. Ostavlja se da miruje smjesa 1 sat. Kuha se 4 minute po palačinku.

Trik broj 1: Prospi brašno kroz sito, tako da tijesto ne bude grudvasto. Napravi udubljenje u sredini brašna rukama i dodaj jaja, ulje, šećer, so i vodu. Pomiješaj drvenom kašikom. Dodaj mlijeko dok mutiš smjesu kako bi dobila glatko tijesto.

Trik broj 2: Dodaj pola šoljice piva tijesta. Ovo će dodati odličnu svijetlu konzistenciju tijestu. (Alkohol će ispariti tokom kuhanja).

Dodaj pivo, pomiješaj i pokrij tijesto krpom. Ostavi da miruje 1 sat.

Sljedeće, zagrij veliku tavu sa uljem. Sa kutljačom dspi dovoljno tijesta tako da se rasprostrani po tavi jednako. Kuhaj oko 2 minute, pa okreni. Ako si hrabra, pokušaj ju okrenuti bacanjem. U suprotnom koristi lopaticu.

Trik broj 3: Stara izreka kaže ako držiš novčić u ruci dok kuhaš, on će donijeti prosperitet u tvoju kuću.

ILE FLOTTANTE (PLUTAJUĆE OSTRVO)

Ovaj recept je brz i jednostavan za pripremiti – i lagan. I savršen način da se završi obilna večera. Pariške slastičarne ih serviraju sa karamelom i bademima.

SASTOJCI:

- 1 vanilino zrno
- 2 čaše mlijeka
- 6 jaja, odvojenih
- 2 šoljice šećera
- 1 kašika brašna
- prstohvat soli
- karamela

Za 6 do 8 osoba. Priprema se 20 minuta, a kuha 15 minuta.

Smjesa miruje 10 minuta. U totalu: 45 minuta.

Počni praveći kremu: izlij vanilino zrno i dodaj mlijeko. Neka mlijeko proključa – skloni sa ploče, a potom skloni vanilino zrno.

Trik broj 1: Možeš zamijeniti zrno vanilinim ekstraktima.
(Zrna znaju biti veoma skupa)

U različite posude razbij žumanca sa 1/2 šolje šećera dok smjesa ne postane pjenušava i bijela. Dodaj tu smjesu u vruće mlijeko i vrati mješavinu na nisku temperaturu kako bi se stisla.

Trik broj 2: Dodaj čajnu kašiku smjesi kako bi ista dobila lijepu tankoću.

Dodaj brašno i neprestano miješaj drvenom kašikom kako smjesa ne bi ključala. Nakon par minuta, kada bijela pijena sa vrha nestane, isključi ploču. Smjesu stavi u frižider kako bi se ohladila dok ti pripremaš ostrva.

U veliku tavu stavi 8 šoljica vode da proključa. U srednju zdjelu ubaci bjelance i dašak soli i dodaj 2 kašike šećera. Uz pomoć 2 velike kašike napravi loptice od bjelanaca i ubaci ih u vodu koja je proključala. Svako ostrvo će se napraviti za 1-2 minute. Gotovi su kada se bijence stvrdne, ali neka budu vlažni. Potom ih pažljivo prenesi na papirne maramice. Serviraj 2-3 ostrva po porciji, u šoljice popunjene kremom i prelij ih sosom od karamele.

Trik broj 3: Ako praviš vlastiti sos od karamele, koristi 5 kocki šećera po kašici vode. Dodaj limunov sok. Stavi u tavu i čim počne da poprima smeđu boju dodaj par kapi sirćeta kako ne bi izgorio.

MAJONEZA

Neki ljudi vjeruju da uspjeti u umjetnosti majoneze znači poredati zvijezde ... Bila to istina ili ne, kućna majoneza je poslastica.

SASTOJCI:

- žumance
- kašika jakog senfa
- sol i biber
- 1/4 šoljica ulja
- malo sirćeta ili soka od limuna

Priprema: 10 minuta

U veliku zdjelu uspi žumance i senf uz malo soli i bibera. Dodaj ulje dok neprestano mutiš sa mikserom. Potrebno je ovo raditi sporo, kako bi osjetila da se smjesa gradi. Završi dodavanjem

limunovog soka ili sirćeta. Možeš začiniti svoju majonezu sa orasima, paprikom ili šafranom.

Trik broj 1: Izvadi sastojke iz frižidera malo prije nego kreneš sa poslom, kako bi se ugrijali na sobnoj temperaturi.

Trik broj 2: Majoneza može izdržati 24 sata u frižideru ako ju pokrijete plastičnom folijom koja dodiruje vrh majoneze, ali ne duže vremena.

POSTAVLJANJE STOLA

Kako bi postavila stol, nema potrebe da investiraš u čitav set posuđa. Međutim, sve što je „tematsko“ (konfeti, kamenje, lažno cvijeće, itd.) nije dobrodošlo – nismo na karnevalu. Stol treba reflektovati ono što imaš i ne treba biti pretjerano koordiniran. *Au contraire*, posuđe može biti išarana kolekcija koju si našla na pijaci.

Tvoje čaše ne moraju da budu sve iste, ali moraju biti čiste (nebojene) i sve bi trebale imati držače.

Salvete bi trebale biti staromodne bijele sa monogramima. One ne koštaju ništa na eBayu, a možeš ih naći i u ladicama svoje bake.

Nema potrebe da ih savijate u komplikovane origamije, jednostavno ih stavite pored tanjira.

Na Pariškom stolu se veoma često mogu naći i Laguiole noževi, nazvani po francuskom selu gdje su proizvedeni. Možete ih prepoznati po insektu ugraviranim na držačima.

Najbolje je prekriti svoj stol, osim ako nije stvarno lijep. Stari stolnjaci su odlični za to. Mogu biti bijeli ili obojeni.

Na svakom stolu je otvorena flaša vina i bokal vode (ne plastična boca). Ako nemaš slanik, stavi dva mala tanjira soli na svaki kraj stola.

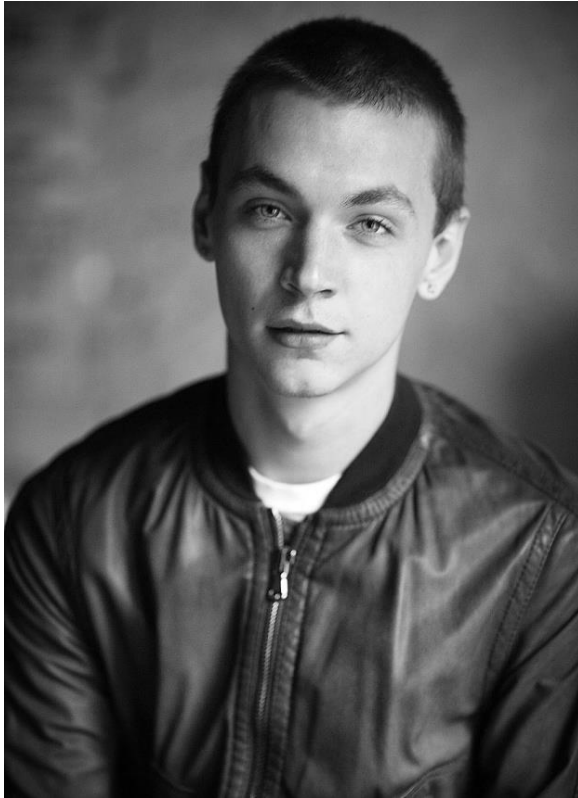
NA TVOM OKVIRU

- Razglednica sa odmora.
- Isječak iz novina sa šaljivim naslovom
- Scena iz kultnog filma – isječena iz knjige ili magazina

- Slike. Slike tebe (ne one koje vrište „vidi kako sam lijepa“). Slika tebe kada si bila dijete, mutna polaroid slika ili crno-bijela slika.
- Karte filmova koje obožavaš.
- Karte sa izložbi koje su ti se svidjele.
- Pozivnica na koktel parti svoje najbolje prijateljice
- Momenti koji te čine sretnom (koncerti, razglednice)
- Tvoja stara lična karta ili prva vozačka karta
- Citat, pjesma ili pismo koje te motiviše
- Stara porodična crno-bijela slika ili slika koju si našla u antikvarnici
- Školjke koje si skupljala po plaži
- Predmeti iz tvog života koji su uvijek s tobom i koji te oraspolože uvijek kada ih vidiš, jer imaju priču.

BITI ĆEŠ MUŠKARAC, SINE

Biti feministkinja i cijeniti junaštvo nije uvijek neusklađeno – upravo kontra. Potruditi se i biti pažljiv ne uzima puno, a ipak pravi veliku razliku u svijetu. Kakav je užitek naići na milost i uljudnost u ovom brutalnom svijetu.

Kada ohrabruješ njegovo viteštvo, muškarac postaje više muškarac, a žena više žena.

I naravno da je normalno da:

- Ti pridrži vrata kada ulaziš

- Nosí tvoj kofer i tvoje kese – žena treba nositi samo svoju torbu.

- Ti sipa vino; nikada nemoj dirati bocu. To mu pristaje, a i brže ćeš se napiti.

- Te odvede kući i čeka da zatvoriš vrata. I ako je pokušao da uđe i nisi mu dala. Čekanje – malo – nikome nikada nije naškodilo.

VEDRO

Stvaranje pravog raspoloženja u svom stanu je važnije od kupovine fotelje ili posljednje boje farbe. Zapravo, dekoracija i

život u tvojoj kući trebaju biti organizovani oko prirodnog svjetla. Dnevno svjetlo diktira izgled tvog apartmana.

Razmišljaj o osvjetljenju kao o šminkaju. Nikada nemoj imati ništa neon boje, osim ako to nije dekorativni komad. Cilj je stvoriti toplu i romantičnu atmosferu koristeći nekoliko izvora svjetla, stvarajući različita raspoloženja u različitim sobama.

KUHINJA: Ovo je strateška soba, gdje Parižanka drži sud. Ako imaš dovoljno mjesta, stvori dvije vibre: na jednoj strani večernji dio, sa laganim svjetlom koji će inspirirati diskusiju, a sa druge strane tvoje 'radno mjesto', sa više direktnog svjetla kako ne bi odsjekla sebi prst.

DNEVNA SOBA: Naglasi kutove sobe kako bi otvorila prostor. Koristi male lampe umjesto velikih luster – naravno da si od bake naslijedila spektakularni luster u kojeg ćeš staviti zagušene svjetiljke. Možeš imati i par svijeća tu i tamo, ali nikada na niskom stolu: svjetlo odozdo će samo naglasiti vrećice ispod tvojih očiju i sjena nosa će da ti napravi brkove.

SPAVAĆA SOBA: Neka svjetlo bude slabo. Zaboravi na staru lampu koja obraća pozornost na celulit. Jedini izvor svjetla ovdje može biti iz ormara ili od lampe za čitanje, koje nije preostro jer može da ošteti oči.

WC: Tvoj najbolji prijatelj. Neka te ne demoralise. Odaberi svjetlo koje će ti laskati – čak i ako te malo prevari, osjećat ćeš se dobro u svojoj koži.

MALE VELIKE POSLASTICE

Parižanka je prema sebi jako stroga. I odjednom odluči napraviti izuzetak, uvjerena da joj je užasno potrebno sljedeće:

- * Buket bijelih ljiljana. Voli sebi poklanjati cvijeće.
- * Prvo izdanje klasike. Isto je kao i nedavno izdanje, ali nekako nije isti užitak čitati, uopće.
- * Morske ježevе. Na jugu Francuske ne koštaju ništa, ali su u Parizu užasno skupi, što im pridodaje još ukusa.

* Par ogromnih naočala kako bi sakrila svoje umorne oči ujutro nakon zabave.

* Masaža. Ali, ovo nije stvarno luksuz. To je investiranje u samu sebe.

* Rijetki vintage komad koji je našla na eBaju i bez kojeg ne može da živi.

* Romantična noć u hotelu. Ljubav je neprocjenjiva.

* Lijepa svijeća, da bi osjetila hotel u kući, posebno otkad je hotel van njenih sredstava.

* Čipkasto donje rublje. Kad bolje razmisli – možda samo grudnjak. Smislit će gaćice kasnije.

SAVJETI PREDAKA (nikad ne zaboravljamo svoje korijene)

Pariz je zemlja izgnanstva i providanja, stvarna tačka topljenja. Ako zavirite u njihovo porodično stablo, shvatit ćete da većina Parižana dolazi iz daleka. Otkrit ćete ukuse i mirise od Britanija do Orana, i eho dalekog istoka i najtamnije Afrike – voće uspješnih valova imigracije koji su obogatili grad.

Njihove porodice prenose savjete od jedne generacije do druge. Bili to savjeti za ljepotu, recepti, pokušanstvo – Parižanke vole crtati zemlju mudrosti koji je podsjećaju da je više od ruže koja je izrasla iz betona.

* Bacaj toz od kafe kroz odvod, nikada u smeće. To će očepiti odvod i uništiti gadan miris.

* Aspirin u vodi će produžiti život tvojim ružama

* Nove cipele mogu biti klizave, ali ako protrljaš pola krompira, bit će dobre.

* Kako bi dala svojoj kosi dodatni sjaj, uzmi pola čaše bijelog vina i pospi ga po kosi, potom isperi.

* Tvoja kosa, koža i nokti vole pivo. Ne ono koje ti piješ koje ti daje stomačić, već pivski kvasac. Dodaj ga u salatu, na meso, povrće. Odlična je alternativa za sol.

* Rum, med, dva žumanca i limunov sok – sve što trebaš za masku za kosu.

* Drži plavac u toaletu. Izmasiraj stopala bar jednom sedmično kako bi bila uvijek mekana.

* U apoteci, na odjelu za bebe možeš naći bademovo ulje. Jednom kada ga počneš koristiti, nećeš se više osvrutati: *odličan je za ruke i tijelo.*

* Kad završiš sa tuširanjem, poprskaj grudi hladnom vodom.

* Prije nego baciš iscjeđeni limun, protrljaj po njemu noktima kako bi ih posvijetlila.

* Jednom sedmično peri zube sodom bikarbonom.

* Novine su savršene krpe za čišćenje prozora. I više su eco-friendly nego papirne maramice.

KADA GLEDAŠ OVE FILMOVE U PARIZU SI

Ovisno o tvom raspoloženju

Ako imaš ikakvih sumnji o tome da Francuskinje pričaju samo o seksu (čak i sa roditeljima) i lutaš kroz glavni grad na rubu prekida sa američkim momkom, pogledaj **2 Days in Paris** (Julie Delpy). Da, Parižanke su sve totalno lude.

Prestala si brojati koliko si puta pogledala Vincente Minnellovog **Amerikanca u Parizu**, jer voliš mjuzikle. Nemoguće je ne baliti kada se suočiš sa zgodnim Luisom Garellon u **Love Songs** (Christophe Honore).

Izgubi se u crno-bijelom Parizu tokom posljedica maja 1968. kada je glavna tema, pored politike, bila prokleta ljubav. Diže te i spušta, nasmije i rasplače. Par se miri i prekida u **The Regular Lovers** (Philippe Garrel).

Zaljubljena si u kolegu, ali ne bilo kojeg. On ne samo da je tvoj pripravnik, već je i nedavno pušten iz zatvora. Čini se da je u Parizu svaka ljubav moguća: **Read My Lips** (Jacques Audiard).

Da bi pratila život grupe srednjoškolaca u svojim petnaestim godinama, iskustva u tučnjavama, zabijanje noževa u leđa, drogu, i na kraju idealne sedamdesete, pogledaj **Good Old Daze** (Cedric Klapisch).

Prati liniju krivudavog pisca – ženskaroša i pričljivca – koji odluči svoj život pretvoriti u roman. U zadimljenim kafanama Pariza, on bira svoj plijen, mladu ženu – **La Discrete** (Christian Vincent). Užitak čiste književne i kinematske perversije.

Zaljubiš se u dvojicu braće – luzere, pričljivce i slavljenike – koji su prototip pariškog muškarca: *neodoljivi i nedostižni*. Da, živimo u svijetu **Love Without Pity** (Eric Rochant).

Očito, najveća Parižanka od svih je glumica Catherine Deneuve. Ako želiš otkriti tamo poglavlje pariške historije – njemački okupaciju tokom Drugog svjetskog rata, nemoj propustiti **The Last Metro** (Francois Truffaut).

Muškarac koji voli ženu koja voli muškarca koji vara svoje žene – i ako želiš otkriti Place de la Concorde i Parišku 16. općinu 1960-ih godina, pogledaj **An Elephant Can be Extremely Deceptive** (Yves Robert).

Ako razmišljaš o ispražnjavanju frižidera, zapleši **Last Tango in Paris** (Bernardo Berolucci) – samo ako si starija i nisi osjetljiva. Sa Marlonom Brandom nema povratka.

Ako biraš između svog muža i ljubavnika, uradi kako to radi i Romy Schneider – neka postanu prijatelji. **Cesar and Rosalie** (Claude Sautet) predstavlja francusku ideju *menage a trois*.

U koga se zaljubi Jean Seberg dok prodaje Herald Tribunes? Kako bi saznala, sjedni ispred **Breathless** (Jean-Luc Godard). To je također najbolji film popularnog Novog Vala.

Ako se ikada zamišljaš kako lutaš ulicama Pariza u savršeno skrojenom odjelu; ako voliš noćni grad, blješteće trotoare i žute bandere; ako drhtiš dok slušaš zvukove Miles Davisa; ako imaš ljubavnika koji je upravo uradio nešto glupo: ti si Jeanne Moreau (Louis Malle) u **Elevator to the Gallows**.

Želiš li istražiti neslavni Pariz 1930-ih godina, neka te vodi Canal Saint-Martin u **Hotel du Nord** (Marcel Carne). Pripremi si maramice za ovaj crno-bijeli klasik.

„Kada radiš da udovoljiš drugima, ne možeš uspjeti. Ali kada radiš stvari da bi zadovoljila sebe, postoji šansa da ćeš nekoga zainteresirati“ – MARCEL PROUST (PASTICHES ET MELANGES)

15 NUŽNIH RIJEČI

AAA – Parižanke (i, generalno, Francuzi) su oštri ljubavnici koji se na prvi pogled čine kao odvratni pristojni ljudi. Hrana koja podsjeća na stvari koje ne bi trebali ovdje pominjati, iz poštovanja prema pristojnosti. Kobasica je odličan primjer: napravljena od svinjskih organa za varenje, što je koža kobasicem, a podsjeća na veliku debelu kobasicu. Mješavina teletine i svinje, pobiberena i zamaskirana vinom. Slatko jelo koje ćeš pronaći pod oznakom „AAAAA“ (Association Amicale des Amateurs d'Andouillette Authentique). Uzmi! Otvori širom usta (ali zatvori oči) i nećeš požaliti.

LA BISE – Francusko *la bise* znači 'Zdravo' i 'Vidimo se'. To je kao poljubac, ali ne obični. Kako bi uradile ispravno *la bise*, samo se obrazi trebaju spojiti dok ispuštate zvuk poljupca ustima; isto i za drugu stranu. Ovisno gdje si u Francuskoj broj ovih poljubaca može varirati. Ljudi na jugu Francuske se ljube četiri puta, a u Bretonsu tri. U Parizu nikada više od dva. Napomena: Ne pokušavaj zagrliti Parižanku. *La bise* spaja lica, ali tijela moraju biti odvojena.

CARNET – Parižanka nikada ne vodi dnevnik niti govori svoje najdublje misli izmišljenom prijatelju. Neko uvijek pročita tvoj dnevnik i taj neko je često osoba od koje želiš da sakriješ dnevnik. Svejedno, svaka Parižanka ima bilježnicu u svojoj torbi, crnu, u koju stalno zapisuje razne stvari. Misli koje joj prođu kroz glavu, citat iz knjige koji joj se svidio, to-do

lista, njene najdraže riječi, tekst pjesme koju želi naći, broj telefona momka kojeg je upravo upoznala u kafiću, sinoćnji san ...

CAMEMBERT – To je kliše, ali je istina. Svi Parižani jedu sir. U bilo koje doba dana. No, budi oprezna: sir, posebno Camembert, je čista umjetnost. Najbolje je kupiti sir u prodavnicama predviđenim za prodaju istog. Ali ovo rade čak i najveći pariški snobovi: kupit će sve vrste sira u najboljim prodavnicama u Parizu, osim Camemberta, kojeg će kupiti u supermarketu.

LA PROVINCE – Francuska može da se podijeli na dvije geografske podjele: Pariz i provincije. Šta su provincije? *Sve što nije Pariz!*

PISCINE – Parižanke često piju šampanjac. One znaju da ovaj gorki, pjenušavi napitak može biti neprijatelj društvenih događaja, posebno ako se upari sa petit kolačima (koji se jedu da bi se izbjegla glad) – i može da prouzrokuje zadah kanalizacijskog otvora. Zato su Parižanke izmislile koncept '*piscine*' koji uključuje par kocki leda u šampanjcu. On reducira žgaravicu i eliminira loš zadah. Najbolje je od svega je to što ovo piće „*normalni*“ ljudi smatraju svetogrđem, što imponuje pariškim snobovima koji vole da budu poznati po svojim lošim manirima.

VIN ROUGE – Ne postoji osoba u Francuskoj koja ne pije crno vino. I, naravno, Parižanke imaju svoj način na koji piju.

Prije svega – a ovo je jako bitno – ona odabere svoje omiljeno grožđe. Mora biti sposobna da kaže, „Pijem samo Bordeaux, preferiram Saint-Emilion“ ili „Nikada me nećeš uhvatiti kako pijem Cotes du Rhone!“ Nikada neće pratiti rituale kušača vina: mućkanje, mirisanje, nos duboko u čašu uz pratnju serije zvukova koji podsjećaju na zvukove koje ispuštate kod zubara. Parižanka vjeruje da se rodila sa 'nosom' i 'nepcima' i da nema potrebe da radi išta kako bi se pretvarala kao ekspert.

SAMEDI SOIR – Prava Parižanka nikada ne izlazi subotom naveče kada su gradski restorani i noćni klubovi prepuni pijanim strancima i studentima. Ništa značajno se nikada ne dešava subotom, tako da nema šanse da će nešto propustiti. Subotom uveče Parižanka ostaje kod kuće i pravi večernju zabavu. Jednom mjesečno ode na neki kulturni event: teatar, opera, muzej, ili pogleda neki klasik u kinu. Apsolutno je nezamišljivo organizovati zabavu subotom uveče, osim ako na taj dan ne pada tvoj rođendan.

PSYCHANALYSTE – Većina Parižanki ima psihoanalitičara i mogu pričati o tome dosta dugo. One koje nemaju su obično „radikalno protiv toga“ i vjeruju da su neuroze bazične stvari za kreativni duh. U oba slučaja oni imaju snažno mišljenje o tome šta bi trebali raditi; da li je bolje vidjeti muškarca ili ženu, ovisno o tome da li si muškarac ili žena? Da li je bolje vidjeti lakonovsku, frejdovsku ili jungovsku? Kako god, Parižanka nikad neće otkriti detalje njene analize, kao što ti neće ni reći o svojim snovima. Nikada ne treba mnogo pričati o sebi.

BOIRE UN VERRE – Parižanke vole ići na piće – što je slično kao otići i na kafu, samo poslije 18:00 sati. Pariz je grad popunjen kafanama i kafićima gdje možeš potrošiti sate na čavrljanje. Pozovi nekoga na piće tako što ćeš ga neformalno pitati da ti pravi društvo dok piješ alkohol. Nema potrebe za razlogom. Može trajati sat-dva, tokom kojih ćete raspravljati o raznim stvarima, od intimnih (traume iz djetinjstva) do banalnih (vrijeme).

SOUS-TEXTE – Parižanka troši mnogo vremena analizirajući podtekstove: pravo značenje iza riječi. To može dovesti do iracionalne diskusije o „šta je stvarno mislio kada je to rekao?“ ili „šta mi je tašta htjela reći kada mi je dala taj poklon?“ ili „da li je to samo bilo frejdovski ili ...“, i tako dalje i tako bliže. Parižanka vjeruje da može čitati ljudski um bolje nego iko. Ona troši sate secirajući i rastavljujući riječi i djela onih oko nje, dok se svi (uključujući i nju) totalno ne umore.

CROISSANTS – Kao i Camembert, ovaj kliše je isto istina. Parižanke vole da jedu kolače u obliku polumjeseca koji kipe od putera i ostavljaju male mrljice po čitavom licu, odjeći i stolicama. Jede ih nedjeljom ujutro sa svojom djecom. Jede ih ponedjeljkom ujutro prije stresnog dana na poslu. Jede ih na odmoru, jer bez njih odmor ne bi bio odmor. I zašto se ne udeblja od tolikog prejedanja kroasanima? Jer je odlučila da ima pravo da jede kroasane bez prava da joj iko sere o tome koliko kalorija oni sadrže. Merde alors!

THEATRE – Zaprepašćujuća je činjenica koliko pozorišta ima u glavnom gradu Francuske. Svake noći, na stotine, hiljade Parižana se smješta u sobe umotane u crveno i neudobna sjedala kako bi gledali klasik u Comédie-Française² ili kako bi uhvatili novog komičara u nekoj uskoj ulici sjevernog Pariza. Kao i mnogi veliki gradovi, Pariz privlači glumce koji žele da isprobaju svoju sreću. Najmanje dva ili tri puta godišnje, prijateljica će dovući Parižanku da pregleda njen zadnji nastup u nekom trendi podrumu u predgrađu. Kakva noćna mora. Starija Parižanka ima sezonsku kartu za narodna pozorišta kako bi mogla da pogleda posljednje produkcije. Ta navika dolazi sa godinama – zapravo, tako ona može reći da je ostarila.

MARCHE – Svaki pariški kvart ima svoj market. Neki su dnevni, neki pokriveni, ali većina marketa je na otvorenom, dva puta sedmično na trgu. Parižanke obožavaju ići u markete. Tu pronalaze povrće koje još uvijek ima zemlje na sebi i puževa skrivenih u salatu. Obožavaju pričati sa prodavačima i pokazati da su redovni kupci. Ovisno o kvartu, marketi mogu biti totalni derači ili dobri proizvođači. Kada ideš u market, obuci se jednostavno i ponesi veliku korpu preko ramena. Prihvatljivo je donijeti i kolica za kupovinu koje bakice koriste. Neki marketi imaju vlastite specijalitete. To je i odlična prilika da upoznaš ljude iz svog kvarta i odeš na brzo piće – boire un verre – prije nego odeš kući pripremiti ručak. 'Market dani' su predivno vrijeme koje nas često vraća u djetinjstvo.

² Comédie-Française - Théâtre-Français

PLOUC – {pluk}, se odnosi na bilo koje neprimjereno ponašanje, vulgarno sa tačke gledišta jedne Parižanke. To nije pitanje zasluge ili društvenog položaja: prva dama Francuske može da bude Plouc ako, na primjer, svog supruga oslovi nadimkom u javnosti.

ADRESAR

Kako bi stvarno živjela u svom gradu, moraš prvo poznavati sebe vrlo dobro. To znači pozavanje svake potrebe, želje i problema kako bi ga mogla adresirati. Svako mjesto ima svoju funkciju. Ne bi odvela svoju baku na ručak na isto mjesto gdje vodiš i svog ljubavnika.

*** NEOČEKIVANO UTOČIŠTE**

Negdje pomalo neuobičajeno i strano, gdje možeš da misliš kada trebaš zaboraviti težinu svojih dnevnih umora. Put kroz vrijeme.

Galerie de Paleontologie et d'Anatomie Comparee
2, rue Buffon, 75005 Pariz
Muzej

*** GAŠENJE NOĆI**

Legendaran i staromodan, ovaj restoran je otvoren 24/7. Glumci trče tamo iste minute kada siđu sa pozornice i ljubavnici koji su ogladnili u sred noći.

A la Cloche d'or
3, rue Mansart, 75009 Pariz
www.alaclochedor.com
Restoran

*** MRAČNO MJESTO**

Niša nije bolje od ogromnog akvarijuma za krađu prvog poljupca.

L'Aquarium de Paris

5, avenue Albert de Mun, 75016 Pariz

www.cineaqua.com

Akvarij

*** SOBA ZA SASTANKE**

Neutralni i šik japanski salon čaja gdje možeš da organizuješ radni sastanak u zadnjoj minuti.

Toraya-Salon de The

10, rue Saint-Florentin, 75001 Pariz

Restoran / Kuća Čaja

*** PROĐI KROZ GRAD**

Uvijek moraš da poznaješ mjesto koje ima historiju i gdje možeš organizovati izlet kada je lijep dan ili barem romantičnu šetnju.

Les Arenes de Lutece

47-59, rue Monge, 75005 Pariz

Spomenik

*** VEGGE**

Vegeterijanski restoran jer, bez obzira gdje u svijetu živiš, uvijek imaš prijatelja koji dolazi iz L.A. I samo zato što voliš dobro pržene pljeskavice, ne znači da trebaš ignorisati druge ljude.

Tuck Shop

13, rue Lucien Sampaix, 75010 Pariz

www.facebook.com/tuckshopparis

Restaurant

*** PARIŠKA ODJEĆA**

Prodavnice gdje te majice, haljine i jakne instant transformišu u domaću Parižanku. Nedefinisanu, šik i poetičnu.

Thomsen-Paris

98, rue de Turenne, 75003 Pariz

www.thomsen-paris.com

Moda

*** DOMAĆA HRANA**

Mjesto gdje otkrivaš kulinarske tajne svoje bake. Jest i ovdje znači edukovati se o dobrom ukusu.

Petrelle

34, rue Petrelle, 75009 Pariz-

www.petrelle.fr
Restoran

*** MEDICINSKO BILJE**

Herboristerie du Palais Royal, Michel Pierre
11, rue des Petits Champs, 75001 Pariz
www.herboristerie.com
Apoteka

*** ROĐENDAN**

Ovdje ćeš naći najbolju tortu, jer želiš biti odličan roditelj.

Chez Bogato
7, rue Liancourt, 75014 Pariz
www.chezbogato.fr
Pekara

*** PAMETNI DATUMI**

Musee du Louvre
75001 Pariz
louvre.fr
Muzej

*** RANO I SVJEŽE**

Najljepše mjesto u gradu da doručuješ. Uvijek je dobro započeti dan sa plamenom slave. Još bolje – nalazi se pored željezničke stanice, što ti može probuditi želju za odlaskom.

Le Train Bleu

Gare de Lyon

Place Louis-Armand, 75012 Pariz

le-train-bleu.com

Restoran

*** L'ORIGINE DU MONDE**

Gradski trg koji je zapravo u trokutu, i veoma je erotski ljubiti se na mjestu koje podsjeća na ženski rod.

Place Dauphine, 75001 Pariz

Spomenik

*** VEČERNJI IZLAZAK**

Hotelski restoran gdje možeš provesti predivnu večer – sa šankom gdje možeš upoznati nove prijatelje ako te tvoj sastanak umori.

Hotel Amour

8, rue Navarin, 75009 Pariz

hotelamourparis.fr

Hotel

*** HOTEL SA VELIKIM H**

L'Hotel Particulier

23, avenue Junot, 75018 Pariz
hotel-particulier-montmarte.com
Hotel

*** KADA SI TUŽNA**

Bar u luksuznom hotelu gdje možeš popiti pivo sa najboljom prijateljicom kojoj je slomljeno srce. Ako ne možeš da uzmeš sobu, možeš je barem zadovoljiti ovime.

English Bar at the Hotel Raphael

17, avenue Kleber, 75116 Pariz
Hotel Bar

*** NAJLJEPŠI URED U PARIZU**

Historijska biblioteka gdje možeš provesti dane pripremajući ispit, pišući i biti inspirisana.

Bibliothèque Mazarine

23, quai de Conti, 75006 Pariz
bibliotheque-mazarine.fr
Biblioteka

*** LIJEPO KAO RAZGLEDNICA**

Kvart u kojem ćeš naići na studente i njihove profesore i gdje ćeš naći dobru hranu za ponijeti ili popiti toplu čokoladu.

Patisserie Viennoise

8, rue de l'Ecole de Medecine, 75006 Pariz

Kafana

*** BAŠTA U GRADU**

Za čaj sa mamom ili najboljom prijateljicom. Bašta je toliko divna da se možeš ponašati kao heroina u romanu Jane Austen.

Musee de la Vie Romantique

16, rue Chaptal, 75009, Pariz

Muzej / Kuća Čaja

*** MAMURLUK**

Joe Allen

30, rue Pierre Lescot, 75001 Pariz

Restoran

*** RAJ KINEMATOGRAFIJE**

Mali filmski teatar gdje se možeš osjećati kao kod kuće, posebno nedjeljom naveče kada želiš pogledati stari talijanski klasik.

Le Reflet Medicis

3, rue Champollion, 75005 Pariz

Filmski teatar

*** SAVRŠENI POKLONI**

Kada nemaš vremena ni ideja, imaš ovu listu prodavnica gdje uvijek možeš naći poklon koji će usrećiti nekoga. Poredani su od najjeftinijih do najskupljih.

La Hune

6-18, rue de l'Abbaye, 75006 Pariz

Knjižara

La Boutique de Louise

32, rue du Dragon, 75006 Pariz

Nakit / Dekoracije

Cire Trudon

78, rue de Seine, 75006 Pariz

Svijeće

7 L

7, rue de Lille, 75007 Pariz

Dobre Knjige

Merci

111, boulevard Beaumarchais, 75003 Pariz

Concept Store

Astier de Villatte

173, rue Saint-Honore, 75001 Pariz

Kućni dekor

*** VINTAGE**

Čak i ako izadeš praznih ruku, bit ćeš zadovoljna jer si proputovala kroz vrijeme i prostor.

Marche aux Puces de Clignancourt

Porte de Clignancourt, 75018 Pariz

Pijaca

*** TVOJE GLAVNO SJEDIŠTE**

Kafić koji je tvoja dnevna soba i ured u isto vrijeme. Pozdraviš se sa vlasnikom, uključiš laptop, naručiš limunadu, zamoliš ih da stišaju muziku ... i prirodno, hrana je jednostavna i ukusna.

Restaurant Marcel

1, villa Leandre, 75018 Pariz

Kafić

*** KRALJEVSKA UDOBNOST**

Terasa gdje se osjećaš kao kraljica. Da, platit ćeš malo više kafu zbog toga, ali takav pogled ne postoji nigdje na svijetu i to je neprocjenjivo.

Le Cafe Marly

93, rue de Rivoli, 75001 Pariz

Kafić / Restoran

*** VINTAGE NEDJELJA**

Nakon traganja za vintage stvarima, od odjeće do starih kaseta i namještaja na najboljoj pariškoj pijaci, zaputi se u ovaj restoran i uživaj u školjkama, pomfritu i ciganskom jazzu uživo.

La Chope des Puces

122, rue des Rosiers, 93400 Saint-Ouen

Pijaca

BILJEŠKE O AUTORICAMA

ANNE BEREST je autorica dva romana i biografije Françoise Sagan objavljene ove godine; također piše za televiziju, filmove i pozorišta.

CAROLINE DE MAIGRET je studirala književnost prije nego se odselila u New York kako bi postala model. Vratila se u Pariz 2006. godine kako bi osnovala svoju muzičku kuću. De Maigret je ambasador Chanela od 2012. godine i podržava žene širom svijeta kroz NVO CARE.

SOPHIE MAS je rođena i odrasla u Parizu. Nakon što je diplomirala, započela je svoju filmsku kompaniju i sada radi kao producent u Los Angelesu, New Yorku i Sao Paulu.

AUDREY DIWAN je postala scenograf nakon studija novinarstva i političkih nauka. Napisala je scenografiju za La French i sada radi na svom prvom film; također je editor magazina Stylist.

NUCLEAR GLITTER

Sarajevo, 2015